PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

NOVADNIEKS

● TREŠDIENA, 2002. GADA 29. MAIJS ● Nr. 40 (7285) ● Cena mazumtirdzniecībā Ls 0,24

Tūrista redzējums savā rajonā.

Par tūrisma iespējām rajonā lasiet 5. lappusē.

Piecu strādnieku vietā – viens «zilonis»

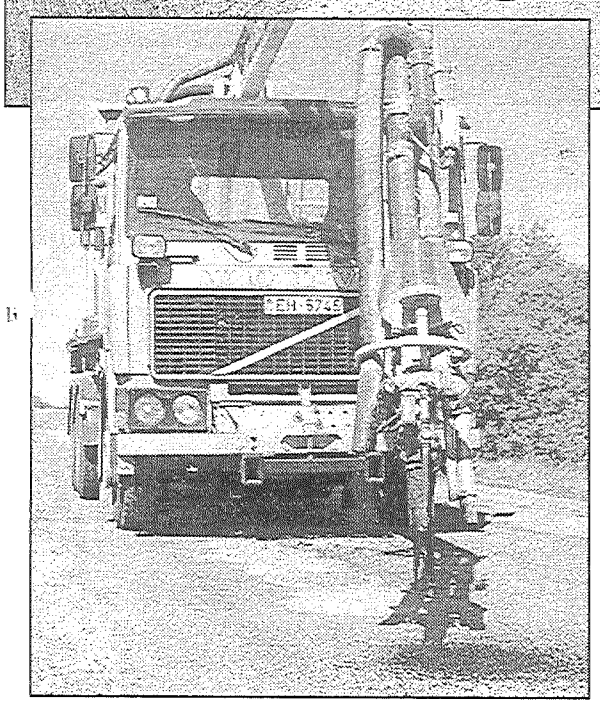

● «Ziloņa» vadītājs Bonifācijs Struks jauno tehniku apguvis nedēļas laikā Zviedrijā un lepojas ar to, ka ir vienīgais šāda veida speciālists Latvijā. Uz Gailīšu ceļa, kas ir ļoti sliktā stāvoklī, dienā tiek izremontēts apmēram kilometrs asfalta seguma. Foto: M.Rukosujevs

Tie gājēji un braucēji, kuriem pēdējās nedēļas laikā gadījies doties no Preiļiem pa Gailīšu ceļu, noteikti būs pamanījuši tur strādājam dīvainu un neredzētu mašīnu ar garu «snuķi». Tā ir asfalta bedrīšu remonta mašīna, kuru ceļu uzturēšanas dienesta darbinieki iesaukuši par «ziloni». Tā ir vienīgā tāda veida iekārta ne tikai Valsts akciju sabiedrības «Latgales ceļi» apkalpojamajā teritorijā, bet arī visā Latvijā.

Sabiedrības «Latgales ceļi» filiāles «Jēkabpils ceļi» rīkotājdirektora Andra Svarinska aicināti, braucām lūkot jauno tehniku, kas strādāja jau pāris kilometrus aiz Gailīšiem.

Andris Svarinskis stāstīja, ka jaunā tehnika aizvieto piecus strādniekus, kuriem darbs būtu jāveic ar lāpstām, berot šķembu un emulsijas maisījumu asfalta bedrītēs, bet pēc tam jānoblietē. Tagad šo uzdevumu veic mašīna, kuru vada viens cilvēks. – Darbs ir pilnībā mehanizēts, vadītājs sēž pie automašīnas stūres, kurai abās pusēs gluži kā spēļu kompjūteram ierīkoti divi džoistiki. Ar to palīdzību ceļa remonta iekārtas «snuķis» tiek novirzīts tieši virs bedrītes. Vispirms caurums asfaltā ar saspiestas gaisa plūsmas palīdzību tiek iztīrīts no gružiem, smiltīm, dubļiem un ūdens. Pēc tam bedrīti aizpilda ar granīta, dolomīta un emulsijas maisījumu, kam pa virsu vēl noklāj sausu šķembu kārtiņu, lai braucošo automašīnu riteņi jauno ielāpu neaiznestu sev līdzi. Tas arī viss, ceļš salabots,— skaidro rīkotājdirektors.

Bedrīšu remonta iekārtu uz VOLVO bāzes akciju sabiedrība «Latgales ceļi» iegādājās Zviedrijā pagājušā gada rudenī. Mašīna nav jauna, ražota pirms desmit gadiem, taču labā stāvoklī un mūs pilnībā apmierina, tehniku vērtē Svarinskis un piebilst, ka jaunas iegādei būtu bijuši nepieciešami ap 80 tūkstoši latu. Pirmās darba nedēļas apliecinājušas, ka Latvijas apstākļi tomēr atšķiras no situācijas Zviedrijā, kur mašīna strādājusi bez problēmām. Zviedri asfalta bedrīšu remontam izmanto vienīgi granīta šķembas. Latvijā granīts ir dārgs un deficīts materiāls. Salīdzinājumam jāpiemin, ka viena tonna dolomīta šķembu maksā aptuveni trīs latus, bet granīta – piecreiz dārgāk. Tāpēc ceļu remontētāji izmanto granīta un dolomīta sajaukumu, ko ved no Aizkraukles rajona Salenieku karjera. Perspektīvā tiek plānots, ka remontam nepieciešamo materiālu varētu ražot arī tepat rajonā – Riebiņu pagastā.

Uz labākas kvalitātes asfalta ceļiem bedrīšu remontam pēc jaunās tehnoloģijas tiek dota divu gadu garantija. Andris Svarinskis šaubās, vai uz tik slikta seguma, kāds ir uz Gailīšu ceļa, remontētās vietas izturēšot noteiktos divus gadus. Esot nepieciešami vismaz pāris mēneši, lai redzētu, vai izmantotā tehnoloģija ir pieņemama. Manīšot kļūdas, analizēšot tās un, protams, atbilstoši labošot.

Pašlaik akciju sabiedrība «Latgales ceļi» atbilstoši Latvijas Autoceļu direkcijas pasūtījumam visu attiecīgo tehniku un darbaspēku novirzījusi tieši bedrīšu remontam. Nupat saņemts satiksmes ministra Anatolija Gorbunova rīkojums, ka līdz 22. jūnijam šim darbam jābūt pabeigtam visā Latvijā. Iepriekšējos gados asfalts tika lāpīts vēl jūlijā.

Remontdarbi pabeigti uz ceļiem Rēzekne – Daugavpils, Rīga – Daugavpils, Līvāni – Preiļi. Tiek remontēts arī ceļš no Preiļiem uz Viļāniem. Līdz maija beigām droši varēs braukt arī pa ceļu Preiļi – Gailīši – Krāce. Tad būs jāķeras pie sarežģītākajiem posmiem: Korsikova – Aizkalne un Aglona – Jaunaglona. Līdz Jāņiem ministra rīkojums noteikti tikšot izpildīts, sola Andris Svarinskis.

L.Kirillova

ZIŅAS

Riebiņos asfaltēs ielu

Kā «Novadnieku» informēja Preiļu novada domes deputāts un SIA «Dienvidlatgales attīstība» direktors Ilmārs Meluškāns, pēc tikšanās ar satiksmes ministru Anatoliju Gorbunovu saņemts apstiprinājums tam, ka vēl šovasar Riebiņu ciematā tiks asfaltēta viena iela.

Kādā no Preiļu apmeklējuma reizēm 2000. gadā ar satiksmes ministru tikās grupa Riebiņu ciema iedzīvotāju. Viņi lūdza rast iespēju uzklāt asfaltu ielā, kas no ciemata centra ved Silajāņu virzienā uz akciju sabiedrības «Latgales ceļi» grants karjeru. Iedzīvotāji sūdzējās par nepārtrauktajiem putekļu mākoņiem vasarās. Šogad ministrijā rasta iespēja piešķirt līdzekļus asfaltēšanas darbiem. Kā paskaidroja I.Meluškāns, jau tuvākajā laikā tiks izsludināts konkurss un līdz rudenim iela būs noasfaltēta.

Tuvojas noslēgumam parakstu vākšana par Satversmes grozījumiem

Latvijas Sociāldemokrātiskā strādnieku partija (LSDSP) aprīlī izsludināja parakstu vākšanu Latvijas Republikas Satversmes grozījumu virzīšanai uz tautas nobalsošanu. Preiļos parakstīties varēja pie zvērinātas notāres Sandras Naumovas, bet Līvānos – pie zvērinātas notāres Guntas Daugavietes.

«Novadniekam» Sandra Naumova pastāstīja, ka parakstīšanās Preiļos sākusies 29. aprīlī. Pirmajās divās dienās interesentu bijis visvairāk, attiecīgi 42 un 45, bet vēlāk aktivitāte samazinājusies. Šīs nedēļas vidū pavisam savākti nepilni divi simti parakstu. Parakstīties drīkst tikai Latvijas Republikas pilsoņi, uzrādot pasi. Notāre informēja, ka pārsvarā nākot vidējās un vecākās paaudzes cilvēki, jaunieši interesi neesot izrādījuši.

Līvānos vēlmi Satversmes grozījumu virzīšanai uz tautas nobalsošanu pie notāres 28. maijā bija izteikuši tikai septiņi iedzīvotāji.

Kā «Novadnieku» informēja S.Naumova, pie kolēģiem Rēzeknē savākts krietni vairāk parakstu, bet neaktīvi šajā ziņā esot Daugavpils un arī Ludzas iedzīvotāji.

Rajona padome noraida Preiļu novada domes prasību

Rajona padomes locekļi izskatīja Preiļu novada domes priekšsēdētāja Jāzepa Šņepsta vēstuli un noraidīja tajā izteikto prasību par mērķdotāciju pedagogu darba samaksai (izņemot Preiļu bērnu mūzikas skolu un Aizkalnes pamatskolu) ieskaitīšanu Preiļu novada domes pamatbudžetā. Padome uzskatīja, ka lūgums ir pretrunā ar «Izglītības likumu».

Līvānos finišē tālmācības kursi

Noslēgumam tuvojas tālmācības kursi biznesa plānošanā, datorzinībās un profesionālajā saziņā, ko ar PHARE programmas atbalstu realizē Līvānu novada biznesa informācijas centrs. Tā vadītāja Astērija Vucēna pastāstīja, ka apmācības iespēju kopumā būs izmantojuši 165 cilvēki. Oficiālais kursu noslēgums, kā arī sertifikātu pasniegšana plānota 3. jūnijā.

ISSN 1407-9321

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Jaunās pases rudenī, identifikācijas kartes no 2004. gada

Saeima pieņēmusi identifikācijas karšu un pasu likumu, nosakot, ka pases turpmāk būs nepieciešamas ceļošanai. Latvijā kā personu apliecinošs dokuments pārsvarā būs izmantojama apliecība — plastikāta karte. Šobrīd izmantojamās pases pret jaunām tiks mainītas pakāpeniski, proti, kad beigsies veco pasu derīguma termiņš vai būs nepieciešams to izsniegt no jauna. Personas apliecība kā obligāts dokuments tiks ieviesta 2005. gadā. Jaunās pases Latvijā reāli sāks izsniegt septembrī, maksājamā nodeva būs pieci lati. Personas apliecības varētu sākt izsniegt, sākot no 2004. gada. Pasēs un kartēs tiks iekļauta šāda informācija: vārds, uzvārds, personas kods, pilsonība vai cits personas tiesiskais statuss LR, dzimums, dzimšanas vieta, fotogrāfija un paraksts. Dokumentos būs arī mašīnlasāmā zona, kas atvieglos robežu šķērsošanu. Personas apliecībā tiks iekļauta arī informācija par apliecības turētāja dzīvesvietu. Papildus varēs iekļaut ziņas par dokumenta turētāja tautību. Pasēs drīkstēs ierakstīt bērnus līdz 18 gadiem.

Viktors Jaksons — labklājības ministrs

Saeima par labklājības ministru apstiprināja apvienības TB/LNNK izvirzīto Viktoru Jaksonu. Jaksons bija demisionējušā labklājības ministra Andreja Požarnova padomnieks. Guntara Krasta un Viļa Krištopāna vadītajās valdībās Jaksons bija veselības valsts ministrs. Jaksons dzimis 1947. gada 11. februārī. Viņš ir precējies, divu meitu tēvs.

Lietuvas piena ražotāji noraida pārmetumus par dempingu

Lietuvas piena ražotāji savu produkciju Latvijā nepārdod par dempinga cenām, šīs produkcijas cena ir zemāka nekā Latvijas ražotājiem objektīvu apstākļu dēļ, norādījis viena no trim lielākajiem Lietuvas piena koncerniem AS «Pīeno zvaigzdes» prezidents Julius Kvaraciejus, ziņo LETA, un aicinājis nesaskaņu vietā stiprināt sadarbību, gatavojoties kopējam Eiropas Savienības tirgum. Atšķirības produktu pārdošanas cenās ir saistībā ar piena iepirkuma cenu Lietuvā, kas ir par aptuveni 10% zemāka, un piena produktu dotēšanu no koncerna puses sen jau ir pārtraukta. Atbalsts zemniekiem esot valdības kompetencē.

Vai teiksim Eirovīzijai «jā» vārdu

Latvijas televīzijai līdz 10. jūnijam jādod atbilde Eiropas Raidorganizāciju savienībai (EBU), vai tā ir gatava nākamgad rīkot Eirovīzijas starptautiskā dziesmu konkursa finālu, un jāapliecina, ka tās rīcībā ir 5 miljoni Šveices franku jeb 1,7 miljoni latu kā nodrošinājums pasākuma rīkošanai. Reālā summa, kas vajadzīga konkursa sarīkošanai, ir lielāka – igauņiem šis pasākums esot izmaksājis 4,5 miljoni latu, bet Latvijai jārēķinās aptuveni ar 5 miljoniem latu. Līdz noteiktajam datumam jānosauc arī pasākuma norises vieta un izpildproducenta vārds. Pašlaik ar premjera Andra Bērziņa rīkojumu izveidota darba grupa, kura iepazīstas ar Igaunijas pieredzi un apzinās iespējamās būves, kuras varētu sagatavot Eirovīzijai. Valdība vēl nevar atbildēt, kā tiks nodrošināts finansējums, kas, pēc premjera domām, būtu jāmeklē ne tikai valsts budžetā, bet arī privātajā sektorā un Rīgas domes budžetā. Latvija var rēķināties, ka daļu finansējuma piešķirs EBU, kas Igaunijai no izdevumiem sedza ceturto daļu.

Ziņas sagatavoja T.Elste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.
Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.
Izdevējs – SIA «Novadnieks. Redakcija».
Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301.
Elektroniskais pasts: novadnieks@apollo.lv
Tālr. 1-53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktorei), 1-53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana), 1-53-07058, 1-53-07059 (žurnālistiem). Fakss 1-53-07057.
Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.
Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.
Laikraksts iespiests SIA «Latgales druka» Rēzeknē.

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī (trešdien, sestdien).

INFORMĀCIJA

Tālejošiem plāniem ir tendence aiziet uz neatgriešanos.

PREIĻU RAJONA PADOMĒ

22. maijā notika Preiļu rajona padomes kārtējā sēde.

Izdarīti grozījumi pamatbudžetā

Padomes locekļi izdarīja grozījumus noteikumos par 2002. gada pamatbudžetu. Ieņēmumu daļa palielināta par 15 838 latiem, tajā skaitā, ieņēmumi no citiem budžetiem (Izglītības un zinātnes ministrijas Latgales programmas īstenošanai) – 7758 lati, ieņēmumi no Latvijas Kultūrkapitāla fonda – 2080 lati, ieņēmumi no maksas pakalpojumiem bērnu un jaunatnes centrā – 6000 lati.

Par 15 838 latiem palielināta arī budžeta izdevumu daļa, tajā skaitā izglītībai – par 13 758 latiem (Rudzātu speciālajai internātskolai – 7758 lati, bērnu un jauniešu centram – 6000 lati) un kultūrai – par 2080 latiem.

Izmaiņas sporta kluba «Cerība» nolikumā

Izdarītas izmaiņas sporta kluba «Cerība» nolikumā, kura 1.1 punkts turpmāk skanēs sekojoši:«Sporta klubs ir Preiļu rajona pašvaldības profesionālās ievirzes sporta izglītības iestāde, kura savā darbībā īsteno bērnu un jauniešu sporta izglītības programmas un metodiskā darba programmas, risina Preiļu rajona mācību iestāžu audzēkņu veselības nostiprināšanas, fiziskās sagatavotības un sporta meistarības pilnveidošanas jautājumus, rada iespējas ārpusskolas brīvā laika saturīgai pavadīšanai.»

Saimnieciski finansiālā pārbaude Preiļu slimnīcā

Padomes locekļi izskatīja finansu, ekonomikas un centralizētās grāmatvedības nodaļas veiktās saimnieciski finansiālās pārbaudes rezultātus pašvaldības bezpeļņas uzņēmumā «Preiļu slimnīca» 2001. gadā. Revīzijas aktā izteiktos priekšlikumus padomes locekļi pieņēma zināšanai un uzdeva Preiļu slimnīcas direktoram Jānim Anspokam novērst aktā minētos trūkumus un līdz 1. jūnijam iesniegt rajona padomē parādu dzēšanas grafiku.

Preiļu slimnīcas direktors Jānis Anspoks rajona padomes locekļiem bija sagatavojis paskaidrojumu par revīzijas aktā minētajiem trūkumiem. J.Anspoks min, ka saskaņā ar likumiem veselības aprūpes iestādes finansējumu saņem ar reģionālās slimokases starpniecību. Daugavas slimokase Preiļu slimnīcai ir parādā 25 643 latus par pagājušo gadu. Šī gada četros mēnešos par izdarīto darbu slimnīcau nav samaksāti vēl 20 999 lati. Slimokase samazinājusi par 5600 latiem arī finansējumu neatliekamajai palīdzībai, līdz ar to iztrūkstošo summu nācās segt slimnīcai. Bijuši arī neparedzēti izdevumi, kas radušies sakarā ar gatavošanos iestādes novērtēšanai atbilstoši LR MK obligātajām prasībām – remontiem iztērēti 3320 lati, iepirkti materiāli par 2743 latiem, iegādāta aparatūra, kas bija nepieciešama sertifikācijai, par 6490 latiem, kā arī veikti kārtējie maksājumi. Sakarā ar to, ka ģimenes ārsti aiziet strādāt uz privātpraksēm, finansējums samazinās vēl par 2600 latiem mēnesī. Šo iemeslu dēļ, uzskata direktors, slimnīca nevar strādāt sekmīgi un samaksāt visus nodokļus.

Preiļu rajona padomes sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejai tika uzdots sagatavot rezolūciju par kritisko situāciju veselības aprūpē un iesniegt to izskatīšanai Pašvaldību savienības kongresā.

Dzēsīs Līvānu slimnīcas kredītu

Nolemts dzēst pašvaldības bezpeļņas uzņēmuma «Līvānu slimnīca» kredītu 4000 latu apmērā. Kredīts tika piešķirts 1998. gadā no privatizācijas fonda līdzekļiem, slimnīca to izmantoja ātrās medicīniskās palīdzības autotransporta aprīkošanai. Līvānu slimnīcas direktore Iraida Glušņonoka iesniegumā rajona padomes locekļiem skaidroja, ka uzņēmums nevar segt kredītu, jo finansējums ar katru gadu samazinās, piemēram, pērn tas bijis par vairāk nekā 10 tūkstošiem latu mazāks nekā iepriekš.

Riebiņu, Vārkavas un Rušonas pagastā vairs nav trakumsērgas

Pamatojoties uz Pārtikas un veterinārā dienesta Preiļu pārvaldes iesniegumu par to, ka trakumsērgas profilakses pasākumi ir veikti un turpmākie saslimšanas uzliesmojumi nav konstatēti, rajona padome nolēma izbeigt 27. marta un 24. aprīļa sēdēs pieņemto lēmumu par trakumsērgas profilaksi un likvidāciju Riebiņu, Vārkavas un Rušonas pagastā darbību.

Par neatliekamās palīdzības autotransportu

Rajona padome izskatīja Līvānu novada domes 2002. gada 10. maija ārkārtas sēdes lēmumu un nolēma pieņemt īpašumā automašīnu Chevrolet Chevy Van 2340 latu vērtībā. Šī automašīna tiks nodota īpašumā Preiļu slimnīcai. Vēl rajona padomei no rezerves fonda būs jāsedz automašīnas iekraušanas papildizdevumi Nīderlandes labdarības organizācijai *«Stichting GAMMA Dienstverlening»* 170,15 eiro apmērā.

Pēc sēdes materiāliem sagatavoja L.Kirillova

Pašvaldību savienības kongress Līvānos aizrit priekšvēlēšanu gaisotnē

Divpadsmitais Latvijas Pašvaldību savienības (LPS) kongress Līvānos 24. maijā sākās nevis ar savienības priekšsēdētāja Andra Jaunsleiņa ziņojumu, bet gan ar viesu uzrunām — pusotru stundu garu priekšvēlēšanu sapulci.

Dažādu partiju pārstāvju vairāk kā stundu ilgušos runas plūdus mazliet piebremzēja partijas «Jaunais laiks» valdes loceklis Grigorijs Krupņikovs, kurš kongresa dalībniekiem atzina, ka jūtas kā priekšvēlēšanu sapulcē, taču tas arī viņu pašu neatturēja no politiskiem pārspriedumiem. Arī Ernests Jurkāns, bijušais pašvaldības vadītājs un ministrs, kritizēja pie varas esošās partijas par to, ka jau desmit gadus tiek runāts par tautas vēlētu prezidentu, taču partijas nav ar mieru atteikties no varas vēlēt valsts galvu. Viņš uzsvēra, ka arī reformas, kas šobrīd skar pašvaldības, būtu bijis lietderīgāk sākt «no augšas» — ar valsts pārvaldes reformu. Uzklausot runātāju kritiku, LPS priekšsēdētājs A.Jaunsleinis uzdeva retorisku jautājumu: «Vai mums visiem ir jāaiziet no ieņemamajiem amatiem, lai saprastu šīs lietas labāk?»

Kongresā daudz tika runāts par pašvaldību iespējām veikt tām uzliktās funkcijas, kuru ar katru gadu kļūst vairāk un vairāk. Vissmagākā problēma ir līdzekļu trūkums. Kā uzsvēra A.Jaunsleinis, pašvaldībām ir skaidri jāzina, cik tām izmaksās iestāšanās Eiropas Savienībā un NATO, cik līdzekļu prasīs veselības aprūpes reforma un masterplānu realizācija, slimnīcas pārveidojot par sociālās palīdzības centriem. Piemēram, pašvaldību reformas nodrošināšanai šī gada budžetā ir paredzēti 200 000 lati, taču, pēc LPS domām, nevar prasīt nopietnu attieksmi un līdzdalību, ja finansējums ir tik niecīgs. Pašvaldības uztrauc arī tas, vai pēc rajonu likvidācijas tie resursi, kas šobrīd ir rajonu pārziņā, nonāks vietējo pašvaldību rīcībā, jo var taču gadīties, ka tie «nejauši» aizplūst valsts budžetā.

Pašvaldības neapmierina arī nodokļu politika valstī. Piemēram, sociālā nodokļa pārdale par labu uzņēmējiem nozīmē, ka šie atvieglojumi patiesībā tiek piemēroti uz pašvaldību budžetu rēķina, kurā jūtami samazinās iedzīvotāju ienākuma nodokļa apjoms.

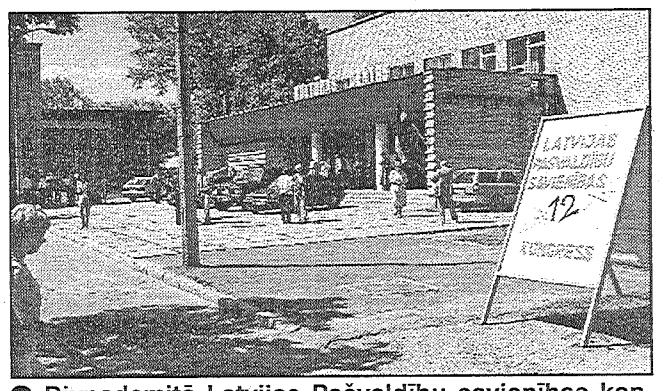

● **Divpadsmitā Latvijas Pašvaldību savienības kongresa devīze bija «Pārmaiņās kļūsim stiprāki». Diemžēl kongresa delegātu runās optimisma bija maz, krietni vairāk bija sūru atziņu, ka pašvaldībām pienākumu ir daudz vairāk nekā naudas to izpildei.** Foto: J.Magdaļenoks

Pašvaldību savienība uzskata, ka siltumapgāde, kas šobrīd aplikta ar 18% PVN, ir jāpielīdzina tādiem pakalpojumu veidiem kā sadzīves atkritumu savākšana, centralizēta ūdensapgāde un kanalizācija, kas aplikta ar 9% likmi. Tādēļ LPS aicinās Saeimu un valdību veikt grozījumus likumā «Par pievienotās vērtības nodokli.»

Sakarā ar LPS priekšsēdētāja vietnieka Daiņa Rozenfelda lēmumu atstāt šo amatu, kongress lēma par priekšsēdētāja vietnieka izvirzīšanu novadu pārstāvju sanāksmē un vietnieka vēlēšanām. Par LPS priekšsēdētāja vietnieci novadu sanāksme ievēlēja Talsu rajona Sabiles novada domes priekšsēdētāju Lolitu Neilandi. Dienas beigās kongresa delegātiem tika klāti galdi svinīgām vakariņām Līvānu novada kultūras centrā. Pēc darba dienas pašvaldību vadītāji atpūtās ballē.

G.Kraukle

TREŠDIENAS INTERVIJA

Ja Līvānu ģimnāzijā tiktu veidota pedagogu reitinga tabula, tad sākumskolas skolotāja ANITA STRODE noteikti būtu tās augšgalā. Nosvērta, profesionāla, iejūtīga, savu darbu mīloša. Stipra un reizē trausla, tādēļ viņai nav viegli. Vecāku sapulces Anita vienmēr sākot ar vārdiem: «Mīliet savus bērnus!». Tā par viņu saka bērnu vecāki. Viņa ir vienīgā speciāliste Preiļu rajonā, kas pirms četriem gadiem uzsāka darbu Sorosa fonda – Latvija finansētajā «Soli pa solim» programmā. Ir pagājuši četri gadi, un šopavasar sākumskolu beidz pirmie skolēni, kas zinības apguvuši pēc netradicionālas mācību sistēmas.

● Ģimenē stingrākā bija mamma Valentīna, par ko meitas ir viņai pateicīgas. No kreisās: Anita, Lolita, kura arī ir skolotāja Līvānu ģimnāzijā, un Vija, kas izmācījās par mediķi.

Mēs visi kāpjam kalnā. Tikai pa dažādiem ceļiem

— Man vienmēr ir gribējies pajautāt, vai nav bezgala skumji tajos brīžos, kad skolotājam ir jāšķiras no savas klases – no jau iepazītiem un iemīlētiem bērniem?

— Tas ir ļoti sāpīgi. Šogad sākumskolu beidz manis audzinātie ceturtie, kas mācījušies «Soli pa solim» programmā. Es no sirds vēlu, kaut viņiem veiktos lielajā skolā. Skatos uz saviem audzēkņiem, un atceros, kādi šie bērni bija pirmajā klasē. Saskaņā ar «Soli pa solim» programmu klasē katru rītu visu šo gadu garumā norisinājās tā saucamie rīta apļi. Sastājamies lokā un pārrunājam, kā katrs jūtamies, ko domājam. Pirmajā klasē bērniņš bieži vien nesaka neko, klusē, nosarkst līdz ausu galiņiem, jo neprot vēl formulēt savas domas un izteikties. Ceturtajā klasē viņš to ir iemācījies, droši runā, jautā un spriež patstāvīgi. Man ir bijuši pārsteiguma brīži, kad bērns ir izdomājis savu domu un pasaka to tā, ka palieku muti vaļā. Visām lietām viņiem ir savs skaidrojums un ir savs pasaules vērtējums. Bērni runā to, ko domā, un nebaidās, ko teiks skolotājs. Tajā pašā laikā, runājot par savstarpējām attiecībām, viņi ļoti saudzīgi izsakās viens par otru. Katrs bērns ir neatkārtojams, jo viņš uz šīs pasaules tāds ir vienīgais.

— Līvānu ģimnāzija ir vienīgā skola rajonā, kas saņēma Sorosa fonda finansējumu un uzsāka realizēt «Soli pa solim» sākumskolā. Kā radās šī iespēja?

— Jā, rajonā esam vienīgie, bet Latvijā pavisam projektu realizēja sešās skolās. Informācija pašā sākumā nāca no Līvānu bērnudārza «Rūķīši», kur jau darbojās «Soli pa solim» grupiņas. Vēlāk laikrakstā «Izglītība un kultūra» izlasīju piedāvājumu skolām turpināt šo apmācību. Trīs skolotājas – es, Anita Vucina un Silvija Lude — sanācām kopā un izlēmām, ka mēs to varētu. Ļoti cerējām, ka katra varēsim realizēt šo projektu, taču sanāca, ka finansējumu piešķīra tikai vienam projektam. Godīgā ceļā mēs lozējām, un pilnā loze krita man. Nevienu brīdi nenožēloju, ka uzņēmos šo darbu, jo projekts man ļoti patīk, neskatoties uz to, ka no skolotāja tas prasa krietni vairāk pūļu.

— Ar ko «Soli pa solim» jums likās pievilcīgs? Mainīt ierasto kārtību un sākt pavisam ko jaunu – tā taču ir nopietna uzdrīkstēšanās.

— Ļoti liels pluss ir individualizācija – iespēja pētīt un virzīt katru bērnu pēc viņa spējām un varēšanas. Neesmu ierobežota 40 minūšu mācību stundā, un tas ir ļoti labi. Bērniem nav jāpārtrauc sava darbošanās vai saistoša saruna par kādu tēmu pašā interesantākajā brīdī tāpēc, ka noskan zvans. Nākošajā reizē taču nebūs nedz tās noskaņas, nedz darbošanās prieka.

Man nekad nav paticis strādāt pēc šabloniem. Ja man saka, – dari tā un tā, — es iekšēji it kā pretojos. Kāpēc tieši tā un ne savādāk? Man nav jāvadās pēc stingriem priekšrakstiem, cik stundās un kurā mācību gada nedēļā mums jāapgūst viena vai otra tēma. Protams, mēs neesam atbrīvoti no standartiem, arī «Soli pa solim» klases ir apguvušas pilnīgi tādu pašu mācību programmu, kā citās skolās. Mēs visi kāpjam vienā kalnā, tikai pa dažādiem ceļiem.

● **Anita Strode: «Mans būtiskākais princips kā skolotājai – klasē nedrīkst būt mīluļu. Ja skolēns ir pelnījis uzslavu, viņam tā jāsaņem. Katrā bērnā var ieraudzīt īpašo, tikai viņam vien piemītošo.** Foto: G.Kraukle

Patīkami, ka te skolotājs nav tikai informācijas sniedzējs, bet gan partneris. Bērni redz, ka arī es mācos kopā ar viņiem, ka es nebūt neesmu viszinis. Arī man ir jāmeklē informācijas avoti, un reizēm bērni man pat dod padomus, kur ko vēl var atrast. Domāju, ka pozitīvi audzina arī vide. Klasē nav ierasto galdu rindu, atmosfēra ir brīvāka. Skolēni ļoti daudz darbojas grupās un pa pāriem, kā atzīst paši – tas viņiem ļoti patīk. Bērni zina, ja kaut kas nav skaidrs var jautāt draugam, meklēt grāmatā, visbeidzot vaicāt skolotājam, taču vēl ir arī citas iespējas — vari iet uz bibliotēku vai meklēt internetā. Un bērni šīs iespējas izmanto. Viņi daudz strādā patstāvīgi, izzinot kādu tēmu. Pēc tam notiek šo darbiņu aizstāvēšana, kad pārējie jautā un pētnieks var parādīt visas savas zināšanas. Ir gadījumi, ka bērns tā aizraujas ar pētāmo tēmu, ka varētu stāstīt un stāstīt, bet diemžēl laiks ierobežo.

— Vai pašā sākumā vecāki pieņēma domu, ka var mācīties arī citādāk, nevis tā, kā kādreiz skolā viņi mācījās paši?

— Sākumā mazliet jocīgi likās tas, ka bērniem nebija mācību grāmatu. Vecāki nebija pārliecināti, vai varēs sekot mazo sekmēm, zināt, kādu vielu skolā apgūst. Taču vecākus es regulāri informēju, katra mēneša beigās viņi saņēma informācijas lapas. Vecāki to visu uzņēma ar lielu labvēlību, un, domāju, neviens nav vīlies.

Protams, kā jebkurai lietai, arī «Soli pa solim» ir atbalstītāji un noliedzēji, kas nepieņem, ka bērns stundā brīvi staigā pa klasi, un uzskata, ka mācības notiek haotiski. Patiesībā darbs tiek rūpīgi plānots, un haosa te nav. Jā, viņi neprasa atļauju, lai paņemtu vajadzīgo grāmatu attālākā plauktā, taču bērns dara savu darbu, klasē rit normāls darba process un bērni viens otram netraucē.

— Vai šī apmācības sistēma ir piemērota katram bērnam? Varbūt citam labāk mācīties parastā skolā?

— Te nav īpašo bērnu. Viņi ir tādi paši kā pārējie. Jautājums, cik viegli un cik īsā laikā bērns iekļaujas kolektīvā. Ir bērni ar izteiktu savu «es», kuriem grūti pieņemt, ka var būt arī citādi domājošie. Sastrādāties bērnam būs jāiemācās jebkurā vidē, un šeit to izdarīt, manuprāt, ir vieglāk.

Pilnīgi nepamatots ir uzskats, ka šie bērni nu būs tie dzīves veiksminieki. Viņi būs tādi paši kā pārējie, ar savām blēņām un saviem labajiem darbiņiem. Lielas atšķirības nebūs. Varbūt tie, kas mācījušies «Soli pa solim», būs drošāki un patstāvīgāki, neklusēs tikai tāpēc, ka būs bail, ka pateiks kaut ko nepareizi. Viņi nebaidīsies uzdot jautājumus un meklēt atbildes. Domāju, ka bērni ir sapratuši arī to, ka cilvēkam ir jāmācās visu mūžu, un viņos būs dzīvs šis meklēšanas prieks.

— Finansējums projektam beidzās jau otrajā tā darbības gadā, taču pēc šīs metodes jūs esat nolēmusi strādāt arī turpmāk. Sakiet, ko no «Soli pa solim» programmas jūs saglabāsiet, no kā atteiksieties?

— Līdz šim pirmās klases apmācībā mācību grāmatas neizmantoju, visus uzdevumus meklēju patstāvīgi, tomēr šobrīd tiek piedāvātas tik daudz un dažādas darba burtnīcas, ka kaut ko no tā visa noteikti izmantošu.

● **Viena no retajām bildēm, kur visi kopā – jaunākā meita Zane, vīrs Uldis, Anita un vecākā meita Kristīne.** Foto no A.Strodes albuma

Lai mācību procesā nenogurtu ne skolotājs, ne bērni, klasē nevajadzētu būt vairāk par 20 skolēniem. Šogad ceturto klasi beidz 28 skolēni, un rudenī sagaidīšu apmēram tikpat pirmklasnieku. Lieliski būtu, ja pie tik liela bērnu skaita klasē strādātu otrs skolotājs.

— Skolā strādājat jau 20 gadus, kas noteica jūsu izvēli kļūt par skolotāju?

— Esmu no Daugavpils rajona Kalupes, un skolas gados man bija ļoti mīļa skolotāja Armicāne. Viņa fantastiski aizraujoši mācīja savu priekšmetu – krievu valodu. Skolotājā bija tāds miers un reizē dziļas zināšanas, ka arī man gribējās viņai līdzināties. Toreiz likās, ka būt par labu skolotāju var iemācīties. Pabeidzu Liepājas pedagoģisko institūtu, ieguvu teorētiskās zināšanas, un likās, ka viss ir skaidrs, ka visu zinu un saprotu. Kad atnācu strādāt uz skolu, pēkšņi aptvēru, ka teorija ir tikai sīks pilieniņš. Viss pārējais ir pieredze. Tad es sapratu arī to, ka par labu skolotāju nevar izmācīties, par tādu ir jāpiedzimst. Skolotājs ar Dieva dotu talantu, manuprāt, ir tāds, kurš izjūt klasi, redz reālo situāciju, prot pārorientēties, ja vajag. Varbūt tas, kam esi sagatavojies, šajā stundā vienkārši neder, un bērni to neņems pretī.

— Kā izdodas saglabāt mieru starp trīsdesmit maziem, gana zinātkāriem un skaļiem bērniem?

— Tas laikam no zvaigznēm, jo esmu dzimusi Svaru zīmē, un protu atrast līdzsvaru. Neesmu no tiem, kas darbā savaldās, bet mājās izlādē emocijas uz tuviniekiem. Cenšos izlādēties citādā veidā. Varu mierīgi noklausīties, ko man saka, un nekad uzreiz nekrītu histērijā. Jāteic, ka savas darbības sākuma gados es ļoti ziedojos darbam. Domāju, ka projekta «Soli pa solim» nemaz nebūtu, ja man nebijuši tik saprotoši vīra vecāki, kuri pieskatīja meitas, kamēr pati strādāju. Sākumā darbs bija nezināms, ļoti daudz brīvā laika veltīju, lai sameklētu vajadzīgos materiālus, gatavotos stundām. Taču man prātā palicis kāds zīmīgs gadījums, kas lika apstāties un padomāt. Meitai skolā vajadzēja rakstīt domrakstu «Kā mēs pavadījām Lieldienas», un, kad bērns man parādīja savu darbiņu, kurā bija rakstīts, ka mēs Lieldienas nesvinējām nekā, jo mammai bija jāgatavojas direktoru seminārам, es sapratu, ka dzīvoju pilnīgi šķērsām. Pēc tam domās teicu meitai paldies, ka viņa man lika aptvert, ka šīs attiecības starp darbu un mājām ir jāmaina vietām. Un es tās samainīju.

— Jums ir divas meitas, vai viņas gribētu darīt jūsu darbu – strādāt skolā?

— Man ir saprotoša ģimene. Vīrs Uldis, vecākā meita Kristīne, kura tagad mācās 11. klasē, un Zane, kura mācās 8. klasē. Meitām ir citas intereses, ne pedagoģija. Kristīnei ir mākslinieciskas dotības, bet Zanei interesē tūrisms, viņa ir ļoti praktiska un saimnieciska. Palīgs tētim.

Mamma mani audzināja ļoti stingri, taču viņa man uzticējās un es nespēju viņas uzticību pievilt. Līdzīgi audzinu arī savas meitas. Man ir jāzina, cikos viņas būs mājās un kurp dosies, tāpat katrai ir savu darbi un pienākumi, taču sīkumos meitas nekontrolēju. Līdz šim viņas šo manu uzticību ir attaisnojušas.

Kopš mums ir sava māja, brīvdienas vairāk paiet visiem kopā, mums patīk atpūsties pie dabas. Braucam pie mammas, kur tuvumā ir ezers. Zane kopā ar vectēvu nereti dodas makšķerēt, bet man ļoti patīk strādāt dārzā. Jāņos ik gadus dodamies pie manas māsas uz Rēzeknes pusi, tur ir tāds Vēveru kalns, kur vienmēr sagaidām vasaras saulgriežus.

Man patīk lasīt grāmatas un izzināt sevi. Vienas no pēdējām izlasītajām bija igauņu dziednieces L.Vīlmas grāmatas, kur esmu atradusi daudz atziņu arī savai dzīvei. Man šķiet, ka tikai tas, kurš ciena un mīl pats sevi, līdzīgas jūtas saņems no apkārtējiem. Ja uz darbu nākšu ar prieku, ja būšu vesela un laimīga, arī citiem cilvēkiem gribēsies būt kopā ar mani.

G.Kraukle

Novadnieks
Trešdiena, 2002. gada 29. maijs

Galēnu pagastā

■ PRĒMĒS CENTĪGĀKOS SKOLĒNUS UN VIŅU PEDAGOGUS. Pašvaldība pieņēmusi lēmumu par skolēnu un skolotāju prēmēšanu sakarā ar gūtajiem sasniegumiem valsts un rajona mācību olimpiādēs un sporta sacensībās. Šī gada pašvaldības budžetā šim mērķim bija ieplānoti 300 lati, taču apbalvojamo skolēnu un skolotāju skaits ir pieaudzis, tādēļ pieņemts lēmums palielināt šo summu vēl par 150 latiem no rezerves fonda līdzekļiem.

■ VASARĀ REMONTĒS SKOLU. Pagasta padomē izskatīts jautājums par plānotajiem skolas remotdarbiem šovasar. Kā pastāstīja pagasta padomes priekšsēdētāja Leontīna Saleniece, šobrīd notiek cenu aptauja saistībā ar veicamajiem darbiem. Šogad plānots rekonstruēt siltumapgādes sistēmu trim Līvānu tipa mājiņām, ko izmanto izglītības iestāde. Tām tiks mainīta siltumtrase un apkures katls, bet lielajā pamatskolas ēkā – kanalizācijas sistēma.

■ ATJAUNOS KULTŪRAS NAMA KĀPNES. Šogad tiks veikts kāpņu remonts pie ieejas kultūras namā. Tur plānots uzklāt bruģi. Kāpnes būs aprīkotas arī ar uzbrauktuvi, ko varēs izmantot cilvēki ar kustību traucējumiem. Uzbrauktuve atvieglos arī jauno māmiņu ikdienu, jo kultūras nama ēkā atrodas ne tikai pagasta padome, bet arī pasta nodaļa, uz kurieni māmiņas kopā ar mazuļiem ratiņos ik mēnesi nāk saņemt bērnu pabalstus.

■ PIEŠĶĪRA LĪDZEKĻUS. Pašvaldība piešķīrusi sociālās palīdzības pabalstu komunālo izdevumu segšanai vienai personai. 20 lati braucienam uz sacensībām Lietuvā saņems divi vieglatlēti, Galēnu pamatskolas audzēkņi Jānis Mičulišs un Aigars Mihailovs.

■ PĀRSKATA TARIFUS ATKRITUMU SAVĀKŠANAI. Pamatojoties uz iedzīvotāju iesniegumu, pašvaldība izdarījusi grozījumus atkritumu apsaimniekošanas tarifos. Līdz šim Galēnu pagastā par atkritumu izvešanu vienai ģimenei bija jāmaksā 30 santīmi, neatkarīgi no tā, vai ģimene dzīvo ciemata centrā vai nomalē. Sākot ar 1. jūliju, vienam iedzīvotājam, kas dzīvo Galēnu ciemata centrā, par atkritumu izvešanu būs jāmaksā 15 santīmi, bet tiem iedzīvotājiem, kas dzīvo attālākās sādžās – 5 santīmi katram. Lēmums pamatots ar to, ka sādžu iedzīvotāji lielu daļu atkritumu iznīcina sadedzinot, savukārt centra iedzīvotājiem šādu iespēju nav, un viņi visus sadzīves atkritumus ir spiesti nest uz konteineriem, līdz ar to centrā to izvešana jāveic biežāk. Pašvaldība nolēma papildināt sadarbības līgumu ar SIA «Zabegi» par sadzīves atkritumu izvešanu. Līgums papildināts ar noteikumu — ja 24 stundu laikā pēc pašvaldības pieprasījuma atkritumu konteineri netiek izvesti, tad uzņēmums, kas veic apsaimniekošanu, maksā soda procentus. Šāds lēmums pieņemts, lai uzlabotu atkritumu apsaimniekošanu, jo iedzīvotāji nebija apmierināti ar situāciju, kad atkritumus nācās likt līdzās pārpildītiem, laikus neizvestiem konteineriem.

■ SAŅEM ATTEIKUMU. Pagasta padome atteikusies apmaksāt izdevumus Viļānu sociālās palīdzības centrā kādai pagasta iedzīvotājai. Atteikums pamatots ar to, ka tieši tādu pašu sociālo palīdzību kā Viļānos, var saņemt arī Galēnu pagasta sociālās aprūpes iestādē «Rudenāji», kur minētajai iedzīvotājai piedāvāta gultas vieta, taču viņa subjektību iemeslu dēļ no tās atteikusies. Galēnu pagasta padome šajā situācijā neuzskata par nepieciešamu ieguldīt līdzekļus citā pašvaldībā.

■ RIT APZAĻUMOŠANAS UN SAKOPŠANAS DARBI. Arī šovasar pašvaldības uzmanības centrā ir pagasta teritorijas sakopšana, informē L.Saleniece. No Preiļiem ir atvesti puķu dēsti, kas vasarā ziedēs pagasta centrā. Šobrīd tie ir iestādīti un tiek laistīti. Uzsākta zāles appļaušana, ko veic gan ar zāles pļāvējiem, gan ar izkaptīm. Šovasar plānots sakārtot arī teritoriju ap pagasta ūdenstorni.

KULTŪRA, INFORMĀCIJA

Sākusies Jasmuižas muzeja sezona

Atzīmē podnieku dienas un keramiķa deviņdesmitgadi

Raiņa muzejā «Jasmuiža» vasaras sezona sākās ar izstādes «Kad mīlā divas dvēseles par vienu būtni plūst» atklāšanu, kā arī ar studijas «Rēzeknes apriņķa podnieki» keramikas cepļa izdedzināšanu.

Ciemiņi, starp kuriem bija arī rajona padomes un Preiļu novada domes pārstāvji, vispirms devās uz Andreja Paulāna cepli, kurš jau bija piepildīts ar Latgales slavenāko keramiķu darinājumiem. Aizdedzinot cepļa mutes priekšā salikto iekuru klēpi, no kura uguns liesmas tālāk pārvietojās ceplī, podnieki izteica vēlēšanos, lai ceplis būtu ne par karstu, ne par aukstu, podi nepiedegtu, izdotos skanīgi un spoži. Podniekiem ir savs ticējums, — lai ceplis izdotos, kurināšanas laikā ap to jāvalda labai aurai, skaistām, gaišām domām, labestīgām sarunām, atraisītībai. Tāpēc podnieki visu cepļa kurināšanas laiku – diennakti — ar savu dziesmām, dejām, jokiem cenšas uzturēt jautru un gaišu noskaņu, kas ceplī veido labu atmosfēru. Keramiķu Ušpeļu dinastijas pārstāvis Pēteris Ušpelis sveica klātesošos pēc skaita jau 22. podnieku dienās, kuru rīkošana ir savdabīga Latgalei, šajā ziņā vienīgajai visā pasaulē.

Kā «Novadnieku» informēja Pēteris Ušpelis, cepļa izdedzināšanā Jasmuižā, kas podniekiem skaitās goda lieta, piedalījās keramiķi, kuriem jau ir savs rokraksts, savs stils un vārds: Anita Bernāne, Janīna Gribuste, Jolanta Dundeniece, Valdis Dundenieks, Uģis Puzulis, Staņislavs Viļums, Aivars un Andris Ušpelis, Edvīns un Vladislavs Vinceviči, kā arī viņš pats. Katram no keramiķiem ir arī personīgā darbnīca, kurā viņi apdedzina savus darbus,

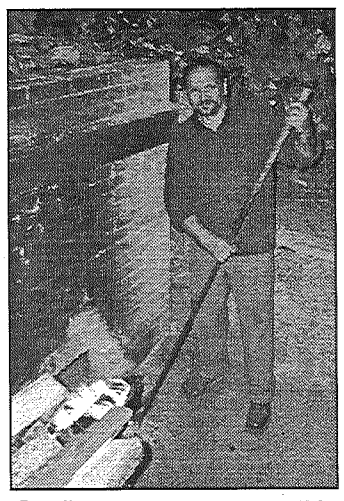

● **Ušpeļu dzimtas keramiķis Pēteris Ušpelis, iekurot Latgales podnieku cepli Andreja Paulāna darbnīcā Jasmuižas muzejā, aicināja klātesošos uz gaišam un labām domām. Lai trauki ir skaisti. Otrajā dienā, kad ceplis tika izņemts, podi, vāzes un šķīvi dzidri skanēja un zaigoja visās pavasara krāsās.**

● **Muzeja «Jasmuiža» vadītāja Solvita Brūvere (no labās), atklājot izstādi «Kad mīlā divas dvēseles par vienu būtni plūst», uzsvēra, ka abu dzejnieku jūtas izstādē parādītas pirmo reizi.** Foto: M.Rukosujevs

stāstīja Pēteris Ušpelis, bet šī ir patīkama tradīcija, — reizi gadā izdedzināt kopīgu cepli atjaunotajā Andreja Paulāna darbnīcā. Arī par šī cepļa dedzināšanu tikuši informēti visi keramiķi. Šis gads saistās ar slavenā keramiķa Antona Ušpeļa jubileju. Viņam apritētu 90 gadi. Cepļa dedzināšana veltīta arī šim notikumam, un tajā piedalās tie, kas ciena viņa daiļradi, teica Pēteris Ušpelis.

Keramiķi savus darbus atveda uz Jasmuižu, kur tie tika glazēti. Malku sarūpē muzejs, bet cepļa piepildīšana un kurināšana ir keramiķu ziņā. Ceplī nav ne siltākas, ne labākas, ne par citām svarīgākas vietas, stāstīja keramiķis Pēteris Ušpelis. Traukus liekot pēc kārtas.

Izstāde par dzejnieku mīlas stāstu

Muzeja galvenajā ēkā pirmoreiz skatāma izstāde «Kad mīlā divas dvēseles par vienu būtni kļūst», kuras autore ir muzeja «Jasmuiža» vadītāja Solvita Brūvere, bet māksliniece – Anita Znutiņa. Tā veidota ar ieceri atklāt, kā divas spilgtās personības – Rainis un Aspazija satikās un iemīlējās. Ekspozīcijas materiāli – vēstules un fragmenti no darbiem stāsta par laiku no pirmo jūtu dzimšanas līdz laulībām, par traģisko cietuma periodu kā viņu jūtu pārbaudījumu. To visu caurstrāvo ar dziļu traģismu savīta romantika. Izstādes materiāli ņemti no Raiņa muzeja, kā arī no Rakstniecības, teātra un mūzikas muzeja fondiem. Lielākoties tie ir oriģināli – gan Aspazijas un Raiņa piemiņas lietas, gan fotogrāfijas, kas ļauj patiesāk izjust divu lielu dzejnieku tuvību un pat enerģiju, kas staro no šīm lietām. Izstādes atklāšanas ciemiņi, aizturot elpu, klausījās magnetofona ierakstu ar Aspazijas balsi.

Muzejā 38. sezona

Solvita Brūvere, kurai muzeja vadītājas godā sākas pirmā sezona, bet muzejam — jau trīsdesmit astotā, jautāta par galvenajiem notikumiem, stāstīja, ka tāds noteikti būs jaunās videofilmas «Aspazija» demonstrēšana. Tā scenārija autore ir Gaida Jablovska, bet operators – Rodrigo Rikards. Videofilmas pirmizrāde Jasmuižā paredzēta 7. jūnijā pulksten 12.00. Vasarā notiks arī piemiņas sarīkojums dramaturgam Gunāram Priedem, kas muzejam dāvinājis velniņu kolekciju. Kā vienmēr, septembrī šeit izskanēs tradicionālās dzejas dienas, bet oktobrī – skolēnu dzejas lasījumi. Ja izdosies paveikt estrādes solu remontu, oktobrī šeit varētu notikt arī kāda brīvdabas teātra izrāde, teica vadītāja.

Eksursanti varēs aplūkot jaunu izstāžu ekspozīcijas: «Bērtuļa Bula skulptūras», «Saimniecības trauki», kas ir veltījums Antonam Ušpelim senioram. Augustā tiks atklāta izstāde «Pūdnīku skūlas keramika». Un, protams, muzejā kā vienmēr būs skatāmas liecības par Jāņa Raiņa «jaunu dīnu zemē» pavadīto mūža posmu, aplūkojama pastāvīgā keramikas izstāde, izstaigājami Jašupītes krasti. Skolēniem tiek piedāvātas muzeja pedagoģiskās programmas: krustvārdu mīkla «Rainis un Jasmuiža», bet jaunāko klašu skolēniem – spēle «Apceļosim Raiņa dzīvesvietas». Skolēni var ne tikai noklausīties tradicionālo stāstījumu, bet rotaļas veidā par dzejnieku uzzināt kaut ko vairāk.

Muzejs apmeklētājiem būs slēgts vienīgi pirmdienās.

L.Rancāne

Latvijas organizācija «Glābiet bērnus» — Nacionālais bērnu tiesību koordinators

Latvijas organizācijas «Glābiet bērnus» Preiļu rajona nodaļas pārstāves Elma Aksjonova un Anita Podziņa 22. maijā piedalījās «Glābiet bērnus» un UNICEF Eiropas reģionālā biroja kopīgi rīkotajā sanāksmē nevalstiskajām organizācijām.

Viens no galvenajiem nevalstisko organizāciju uzdevumiem šajā sanāksmē bija apspriest un izlemt, kura no Latvijā reģistrētajām sabiedriskajām organizācijām turpmākos trīs gadus būs Nacionālais bērnu tiesību koordinators. Balsošanā tiks noskaidrots, ka Latvijas bērnu intereses 27 valstu reģionālajā nevalstisko organizāciju tīklā pārstāvēs «Glābiet bērnus».

Organizācijas «Glābiet bērnus» rajona nodaļas koordinatore un Preiļu rajona izglītības pārvaldes bērnu tiesību speciāliste Elma Aksjonova «Novadniekam» pastāstīja, ka ANO Bērnu fonds pašlaik veido Nevalstisko organizāciju tīklu jeb Pasaules globālo kustību, lai, veiksmīgi sadarbojoties visu pasaules valstu sabiedriskajām organizācijām, varētu uzlabot bērnu stāvokli pasaulē, kopīgi sekmējot valstu politiku bērnu tiesību un labklājības jomā. Globālā kustība sastāvēs no reģionālajiem NVO tīkliem, Latvija ietilpst Centrālās, Austrumeiropas un Baltijas reģionālajā tīklā. Līdz ar to Latvijas organizācija «Glābiet bērnus» darbosies reģionālajā NVO forumā un trīs gadus būs Latvijas nacionālais bērnu tiesību koordinators.

«Glābiet bērnus» ir viena no sabiedriskajām organizācijām, kas nodarbojas ar bērnu tiesībām visplašākajā nozīmē. Nodaļas un atbalsta grupas tai ir visā valstī, kopš deviņdesmitajiem gadiem tā pulcē kopā arī citas Latvijas NVO, lai vienoti ietekmētu valsts politiku likumdošanas jomā un izpildvaras līmenī. «Glābiet bērnus» kopā ar citām NVO gatavo alternatīvos ziņojumus Apvienoto Nāciju Organizācijai par ANO Konvencijas par bērnu tiesībām īstenošanu Latvijā, ir kļuvusi par līderi valstī bērnu tiesību jomā.

Kādi turpmāk būs «Glābiet bērnus» kā nacionālā koordinatora uzdevumi? E.Aksjonova pastāstīja, ka galvenie koordinatora uzdevumi ir izvērtēt nacionālās prioritātes un nepieciešamību palielināt ietekmi to risināšanai; izveidot informācijas vākšanas un izplatīšanas sistēmu; veicināt vietējo NVO iniciatīvu un iesaistīšanos reģionālā tīkla kampaņās; nodrošināt informāciju par nacionālajām vajadzībām un vietējo NVO iniciatīvām.

L.Kirillova

TŪRISMS

Jaunās sezonas pirmie tūristi jau sarosījušies. Jāatzīst, ka to uzņemšanai pa īstam neesam gatavi. Svešiniekam Preiļos pamatīgi un ilgi jāmeklē rajona tūrisma informācijas centrs, kaut arī tam būtu jāsagaida ar redzamu un spilgtu reklāmu. Brīvdienās tas slēgts. Centrā vajadzētu saņemt precīzus ceļvežus, kartes un shēmas, bet nevis tikai reklāmlapiņas. Tajās atrodami arī tādi neapdomīgi piedāvājumi, kā, piemēram, «Anspoku medību pils».Tās vietā dabā ir skatāmas nolaistas, dzīvību apdraudošas drupas. Objektus, kurus saimnieki netur par vajadzīgu savest cilvēka cieņai atbilstošā stāvoklī, nav ko ciemiņiem rādīt. Ciemiņiem vajadzētu arī ieteikt tikai kvalitatīvas kafejnīcas, nevis visas pēc kārtas. Pašlaik paliek priekšstats, ka tūrisma attīstība mūsu rajonā lielā mērā ir kabinetos sacerēts mīts.

Tūrista redzējums savā rajonā

Gandrīz vai katrs būsim piedzīvojuši situāciju, — pieteicas ciemiņi no tālāka Latvijas novada un vēlas iepazīties ar mūsu rajona ievērības cienīgākajām vietām. Ko parādīt? Aglonas bazilika, J.Raiņa muzejs «Jasmuiža». Ir pilnīgi neiespējami dabā uziet no vēstures, mākslas vai arheoloģijas viedokļa izcilus kultūrvēsturiskā mantojuma pieminekļus, piemēram, Kristapiņu senkapus un apmetni, Bērzgales baznīcu vai Pastaru vējdzirnavas. Pie rajonā esošām pilīm nāksies secināt, ka, pirmkārt, pie tām nav nosaukuma, otrkārt, par tām uz vietas nav pieejama nekāda informācija, bet, treškārt, tās ir slēgtas un ar visu savu izskatu dveš, ka savā tuvumā nevēlas nekādus tūristus. Pat pie Arendoles muižas kungu mājas — tādas skaistules starp Preiļu rajona pilīm, kas kā radīta daudzām saimniekam ienesīgām lietām, ne vārda par tās datiem – dzimšanas gadu, arhitektūras stilu un tamlīdzīgi.

Pirms dažām dienām sastapu skolēnu ekskursijas grupu, kas aplūkoja Preiļu muižas staļļa iekonservētās drupas. Pēc laiciņa viņi devās prom. Garām vietai, kur aizpērnajā vasarā atrasti unikāli, gadsimtiem veci apbedījumi! Šaubos, vai ir vajadzīgi projekti, biznesa plāni, rīcības programmas un darba grupas, lai šeit novietotu kādu vienkāršu, elementāru uzrakstu, vismaz tūrisma sezonas laikā, kas informētu par tik vēsturisku vietu gandrīz vai pilsētas centrā. Sāp sirds par to, ka saimnieks, jo kādam taču pieder Preiļu parks, neiedomājas par stendu ar fotogrāfijām no izrakumu gaitas. Var iebilst, ka stends nakts tumsā varētu tikt arī nopostīts vai pazustu vispār. Tāpēc jau sen visā pasaulē izdomāta sistēma – no rīta izlikt apskatei, vakarā nolikt drošā vietā.

Ja esam nolēmuši ar saviem viesiem izmest kādu līkumu cauri Rušonai un Jaunaglonai, ja piestājam pie baznīcas, ieejam kapsētā pie tās, tad gribas zināt, kas guļ zem sešiem pilnīgi vienādiem betona krustiem, un kāpēc. Kareivji? No Pirmā vai Otrā pasaules kara? Valsts slavenākie arheologi ir vairākas reizes pētījuši Kristapiņu senkapus un apmetni, pēc tam izdevuši grāmatu par šo kapulauku. Cik rajona iedzīvotāju nekļūdīgi atrastu šo senatnes pieminekli? Gribētos, lai tajos vecajos parkos, par kuriem mēdz gudri teikt, ka ir sastopami 16 vai astoņas eksotu sugu koki, šie koki arī būtu apzīmēti ar sugas nosaukumu latviski, latīniski un citām ziņām. Par Jaunaglonā esošajām akmens ēkām gribētos zināt, kura no tām ir bijusī kungu māja, kura – klosteris, kurā bija ierīkota Jaunaglonas meiteņu ģimnāzija, bet kura – dzīvojamā māja. Kā patīkams pārsteigums šeit ir no koka izgatavots informācijas stends pie Kameņecas lielā akmens.

Rajonā redzami trūkst tūristiem domātas informācijas. Tajā pašā laikā ar tūrismu tiek saistītas lielas cerības, jau pašlaik ir uzņēmēji, kas pievēršas tūrisma industrijai. Pie mums ir, ko redzēt, un ir, ko rādīt. Atbrauc no Vācijas kundzītes un pie katras stārķu ligzdas ceļmalā klupšus klūp no mašīnas apbrīnot. Nav nācies dzirdēt, ka kāda pašvaldība būtu centusies sagatavot stārķu ligzdas skatāmu maršrutu. Nav nācies dzirdēt par pagasta skaistāko puķu dārzu maršrutu. Maršruti ģimenēm ar bērniem, maršruti pensionāriem, maršruti jauniešiem, nedēļa rajonā jaunlaulātajiem, maršruts gardēžiem, maršruts makšķerniekiem ar informāciju par zivīm ezeros, iespēju tās noķert, maršruts pie seno amatu pratējiem, maršruts neskartu meža biezokņu mīļotājiem, maršruts pa pilskalniem, maršruts pa avotiem, ar ūdenssportu saistīts maršruts. Un desmitiem citu. Vai starp nosauktajiem kaut viens ir nereāls Preiļu rajonā apstākļos? Nē taču.

Skaistas, sakoptas un labi uzturētas ir draudžu baznīcas. Tās ir vietas, uz kurām vienmēr var vest ciemiņus. Taču vai ikreiz jātraucē draudzes priesteris? Ir vajadzīgi cilvēki, kas ir pietiekoši zinoši, lai sniegtu informāciju par Dievnamu, par tā arhitektūru, mākslinieciskajām vērtībām.

Tikpat vājš posms kā informācijas trūkums par tūrisma objektiem ir suvenīri. Preiļu parka vārtu vai kraukļa simboli ir gana ekspluatēti, neko neizsakoši podiņi ar uzrakstu «Preiļi» vai bezpersoniski svečturi liecina tikai par savu gatavotāju izdomas nabadzību.

Atsevišķa tēma ir visai zemais līmenis lielākajā daļā no ēdināšanas uzņēmumiem. Varbūt pareizāk būtu tūrisma labad rajonā izsludināt konkursu par apkalpošanas un ēdienkartes kvalitāti, un tikai labākos uzņēmumus norādīt tūrisma prospektos.

Diemžēl rajona tūrisma nozarē dažādu iemeslu dēļ bieži ir mainījušies darbinieki. Pieredzes trūkums vai arī darbs tikai uz laiku kavē tūrisma attīstībai pieiet ar fantāziju.

Informācija maksā dārgi

Rajona tūrisma organizators **Pēteris Rožinskis,** kurš šajā amatā strādā tikai otro mēnesi, stāsta, ka viņa pienākumos ietilpst apkopot informāciju par tūrisma objektiem un pakalpojumiem, kā arī par atpūtas, kultūras, sporta un citām izklaides iespējām Preiļu rajonā. Viņa pienākumu lokā ir arī rajona pārstāvēšana tūrisma jomā valsts un starptautiskos gadatirgos, izstādēs, izdot ceļvežus, bukletus, iesaistīt tūrisma apritē zemniekus, uzņēmējus, skolas. Arī darba koordinēšana starp pašvaldībām tūrisma jomā attiecas uz viņa amatu, kā arī vairāki citi pienākumi. Tuvākajā laikā paredzēts uzsākt rajona tūrisma attīstības programmas izstrādi.

Tūrisma nozarei rajons pievērsās tikai deviņdesmito gadu vidū, saka Pēteris Rožinkis. Sākumā šim nolūkam no rajona budžeta iedalīja ļoti maz līdzekļu – 500, 600 latus gadā. Šogad atvēlēti jau 2,4 tūkstoši latu, lai piedalītos ar līdzfinansējumu dažādos projektos. Viens no tādiem ir kopīgais darbs ar Latgales pašvaldībām vienota informācijas tīkla izveidošanā. Šajos projektos iesaistījušies arī Aglonas pagasts un Vārkavas novads. Šī projekta ietvaros paredzēts uzstādīt četrus stendus uz rajona robežām, kā arī Aglonā. Tāpat paredzēta koka sauso tualešu, soliņu, galdiņu, šūpoļu, pludmales ģērbtuvju uzstādīšana un citu tūrisma infrastruktūras uzlabošanai vajadzīgu priekšmetu iegāde, piemēram, glābšanas vestes, bojas pludmalēs, laivas, kā arī stendu ar objektu aprakstu un norādi uzstādīšana.

Līdz šim rajons asociējies ar vispārpieņemtiem apskates objektiem: Līvānu stikla muzejs, Preiļu pils un parks, keramiķa Čerņavska muzejs, Aglona, Raiņa muzejs Aizkalnē, atzīst Pēteris Rožinskis. Pašreiz maršrutu skaits ir papildināts. Piemēram, izstrādāts ekotūrisma maršruts, Jaunsilavu pamatskola un Vārkavas vidusskolas sagatavojušas ekoloģiskās takas. Viens maršruts saistās ar Riebiņiem, kurā iekļauts atraktīvais elements – zirgu izjādes. Ir sagatavots maršuts, kurā aplūkojama Aizkalne, Gornijašu kapliča Pelēču pagastā, Arendoles muiža, kā arī pirmoreiz maršrutā iekļauta sporta bāze «Bašķi», kur ir iespēja pievērsties ūdenssportam. Trešais maršruts saistās ar Jaunaglonu un Aglonu, kā arī ar atpūtu pie ūdens zemnieku saimniecībā.

Esam nākuši pie slēdziena, atzīst Pēteris Rožinskis, ka bez informācijas redzamās vietās – ceļmalās, pagriezienos, krustcelēs – tūristiem ir grūti orientēties.

Pērnajā gadā Preiļu rajonu apmeklējuši apmēram 10 000 tūristu. Tomēr šis skaitlis veidots, par pamatu ņemot Raiņa muzejā «Jasmuiža» uzskaitītos 8000 apmeklētāju. Kopīgais tūristu skaits rajonā esošajās viesu mājās ir mazāks – 5000. Faktiski reāla priekšstata par rajona apmeklētību nav.

Informācijas zīmju uzlikšana lielā mērā ir atkarīga arī no īpašnieku attieksmes. Zīmju uzstādīšana, kas saistīta ar kultūrvēsturisko (noteikta brūna krāsa) vai dabas (zaļa krāsa) objektu norādi, lielus sarežģījumus nerada. Pie šādas atziņas Pēteris Rožinskis nācis, konsultējoties attiecīgos dienestos. Atļaujas saņemšana maksā apmēram 20 latus. Zīmes minimālā cena apmēram 60 lati. Taču tikpat kā neiespējami, viņš saka, reklamēt nakstmītnes. Rajona padomei būtu jāpieņem attiecīga rezolūcija, ar ko griezties Ministru kabinetā un izdarīt grozījumus noteikumos, lai pieļautu šo reklāmu. Vietējās pašvaldības arī no savas puses varētu vairāk darīt informācijas jomā. Ja gadā būtu uzlikta vismaz viena zīme, jau pašlaik rajons ar informatīvām norādēm būtu pietiekoši nodrošināts bez jebkādiem projektiem. Pasaulē seši procenti no nodarbinātajiem strādā tūrisma jomā. Latvijā – nepilns viens procents. Cik Preiļu rajonā? Atliek secināt, ka vismaz pašlaik rajonā tūristus gaida tikai atsevišķās pašvaldībās un viesu namos. Pašvaldību vadītājiem ir jābūt gribai organizēt šo lietu, uzskata Pēteris Rožinskis.

Viesu mājas mūsu rajonā ir augstā līmenī. Tāds priekšstats Pēterim Rožinskim izveidojies pēc sava un Krāslavas rajona viesu māju apmeklēšanas kā tūrisma speciālistam. To, ko piedāvā kaimiņu rajona viesu nami, var redzēt gandrīz vai katrā parastā mūsu rajona lauku mājā, viņš saka. Mūsu rajona viesu mājas, kas iekļautas tūrisma ceļvežos, piedāvā kvalitatīvus pakalpojumus, saka Pēteris Rožinskis. Taču to varētu būt vēl vairāk, aptvert plašāku ģeogrāfiju. Lauku atbalsta dienests bija izsludinājis konkursu apakšprogrammā «Lauku ekonomikas dažādošana», stāsta Pēteris Rožinskis, līdz 4. maijam bija iespēja iesniegt projektus tūrisma attīstībai. No Preiļu rajona nav iesniegts neviens, kopumā no Dienvidlatgales reģiona – četri. Paredzams, ka septembrī konkurss tiks izsludināts atkārtoti.

Uz tūrisma sezonas sliekšņa

Rajona tūrisma un informācijas centra (TIC) tūrisma speciāliste **Līga Bruzgule** informē, ka 2001. gadā centrs apkalpojis 2040 tūristus, no kuriem personīgi griezušies 876, pa telefonu sniegta informācija – 980 tūristiem, bet ar pārējiem kontakti uzturēti pa e – pastu vai faksu, kā arī ar pasta palīdzību. Sezonā no maija līdz septembrim dienā vidēji apkalpoti 16 tūristi. 68 procenti, kas izmantoja TIC pakalpojumus, bija Latvijas, 30 procenti – savas pilsētas vai rajona iedzīvotāji, bet divi procenti – ārzemnieki.

Klientu pieprasījums, sadalot pēc tēmām, ir šāds: pirmajā vietā – naktsmītnes ar blakus esošiem ūdeņiem (vasarā), ar iespēju slēpot un inventāra nomu (ziemā); makšķerēšana; pirtis; aktīvā atpūta uz ūdens, interesanti dabas objekti.

Līga Bruzgule centrā strādā kopš pērnā gada oktobra, un šī būs viņas pirmā tūrisma sezona. Centrs pastāv kopš 1999. gada. To izveidoja rajona padome, iesaistoties PHARE programmā.

Centrā var saņemt informāciju par naktsmītnēm, pirtīm, laivu nomu, telšu vietām, ēdināšanas iespējām, muzejiem, dabas un kultūrvēsturiskiem objektiem, amatnieku izstrādājumiem, kultūras un sporta pasākumiem, izklaides iespējām, te var iegādāties bukletus. Centrs piedāvā vietējo ekskursiju organizēšanu, sadarbojoties ar tūrisma aģentūrām no Daugavpils, Rēzeknes un Rīgas – arī ārzemju ceļojumus, noformē vīzas. Šeit var saņemt informāciju par citiem apskates objektiem Latvijā.

Līga Bruzgule stāsta, kā tiek vākta un sistematizēta informācija par rajonā saņemamajiem tūrisma pakalpojumiem. Tā regulāri tiek papildināta un atjaunota, izmanto arī vienotu datu bāzi internetā un regulāri papildina to ar jaunām ziņām no rajona, arī informē Latvijas Tūrisma attīstības aģentūru, piedalās izstādēs ar saviem materiāliem, sniedz informāciju masu medijos.

Centrā ir pašu izstrādāti ekskursiju maršruti, ko piedāvā tūristiem.Var pieteikt sagatavot atsevišķu maršrutu, norādot konkrētas vēlmes vai arī objektus, ko vēlētos apskatīt. Centra speciāliste organizē viesu nakšņošanu, kā arī ēdināšanu, vasarā var pieteikt gida pakalpojumus.

Līga Bruzgule piekrīt, ka svešam iebraucējam Preiļos TIC nav nemaz tik viegli ieraugāms, kaut arī atrodas Preiļu centrā. Aizsedz lieli koki, bez tam transports tiek atstāts stāvvietās, kurās nav nekādas informācijas par TIC atrašanās vietu. Sestdienās un svētdienās, kad pilsētā visvairāk iebrauc neorganizētie ceļotāji, centrs nestrādā, un tikai tagad radusies doma logā (Preiļos, Tirgus laukumā) novietot informācijas stendu ar nakstsmītņu tālruņu numuriem.

L.Rancāne

SIA «Sencis» mīksto mēbeļu ražotnē –

Vasarā brīvie vakari paiet dārzā vai pie dabas, bet lielāko daļu gada ritējuma nedaudzās brīvās stundas parasti aizvadām ģimenes lokā, ērti zvilnot dīvānā.

Tādēļ būtiski ir tas, cik ērtas ir mīkstās mēbeles mūsu mājokļos. Izrādās, kvalitatīvas un mūsdienīgas mēbeles ražo arī mūsu rajonā. Kā tās top, «Novadnieks» devās lūkot uz SIA «SENCIS» MĪKSTO MĒBEĻU RAŽOTNI Līvānos.

SIA «Sencis» — ne tikai mēbeles

Mēbeļu cehs atrodas pilsētas nomalē, kur koncentrējušās vairums Līvānos esošās ražotnes. Savas darbības laikā «Sencis» vairākkārt mainījis atrašanās vietu, taču šibrīža mājvieta gādāta ar domu par pastāvīgu palikšanu. Uzņēmuma vadība ir **Mihaila Šlujeva** un **Ērika Salceviča** rokās, un šobrīd firmā nodarbināti 38 strādājošie. SIA «Sencis» nav tikai mīksto mēbeļu ražotāji vien, firmas veikalos var iegādāties arī korpusmēbeles – virtuves, priekšnama un guļamistabas iekārtas, sekcijas un bufetes, skapjus un gultas, galdus un galdiņus, arī visu nepieciešamo mājīgas atmosfēras radīšanai – paklājus, gaismas ķermeņus gan istabai, gan dārzam un citas lietas. Firma nodarbojas arī ar kvalitatīvu sēklu tirdzniecību, dārzkopības veikalā pieejamas preces dārzam, sākot no balkona kastes un puķu poda minidārziņa iekārtošanai līdz pat nopietnam dārza inventāram.

Uzņēmums savu darbību sācis 1997. gadā. **Ē.Salcevičs:** — Sākām ar veikalu, kur pieņēmām pasūtījumus mēbeļu iegādei pēc katalogiem. Taču bija doma, ka jāmēģina mēbeles ražot pašiem. Tā arī

● **Šis ir mans smukais dīvāns! Pagaidām gan tikai koka karkasa veidā, bet...**

sākām. Atvērām nelielu ražotni turpat aiz veikala sienas. Sākumā apjomi bija ļoti niecīgi, mēnesī saražojām kādus trīs modeļus. Pamazām paplašinājāmies, iegādājāmies nelielu ēku ražošanas vajadzībām, taču nācās domāt par pastāvīgu apmešanās vietu. Nu esam realizējuši arī ideju par jaunu cehu. Pirmajā stāvā notiek mēbeļu ražošana – galdniecības, tapsēšanas un šūšanas cehs, otrajā stāvā strādā meistari.

Mēbeļu pamatā Latvijas koksne

Dodamies iekšā ražošanas uzņēmumā, un vispirms kopā ar

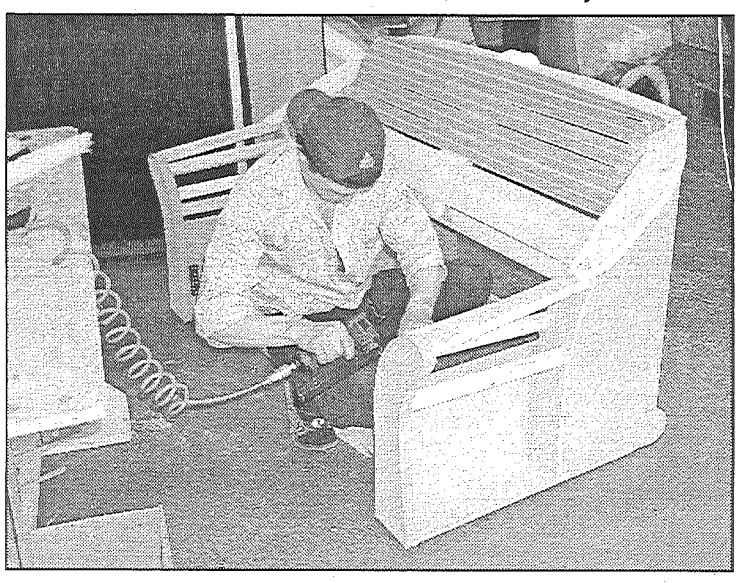

● **...nu tas jau nokļuvis tapsēšanas cehā, kur meistars veiklām roku kustībām tā atzveltnei piestiprina elastīgas lentas.**

Ēriku Salceviču aplūkojam to vietu, no kuras, tēlaini izsakoties, sākas mīkstās mēbeles – parastie un stūra dīvāni, atpūtas krēsli, gultas un tahtas. Tas ir koka apstrādes un sagatavošanas jeb galdniecības cehs, kurā nodarbināti četri strādnieki. Šeit tiek ēvelētas, zāģētas un frēzētas mēbeļu karkasu sagataves. Jebkuras mīkstās mēbeles pamatā ir koka karkass, ko izgatavo no apkārtnes zāģētavās pieejama vietējā kokmateriāla. Pārsvarā izmanto priedes un egles izejmateriālu. Svarīgi, lai dīvāna pamatnes karkasā netiktu izmantota zaraina koksne, jo tas būtiski samazinās dīvāna izturību, un vēlāk firmai nāksies gādāt par mēbeļu garantijas remontu. Šī iemesla dēļ kvalitātei tiek pievērsta ļoti liela uzmanība, jo ražojumu garantijas laiks ir viens gads, un uzņēmējs ir ieinteresēts savas firmas labās slavas saglabāšanā.

Turpat galdniecības cehā no sagatavēm top konkrētas mēbeļu detaļas. Katram modelim tās ir citādas. Strādnieki, izmantojot skavu pistoles, veikli apstrādā attiecīgās detaļas un bezpersoniskie karkasi pamazām iegūst mēbeļu apveidus.

Aplūkojam neliela divvietīga dīvāniņa «skeletu», lai saprastu, ko tad patiesībā sevī slēpj mīkstās un krāšņiem samta audumiem tapsētās mēbeles, ko esam paraduši redzēt veikalos. Nekā sarežģīta tur nav, saka Ē.Salcevičs, taču redzams, ka katra detaļa ir izstrādāta ar milzīgu precizitāti. Un citādi nemaz nevar būt, jo vienā ceha stūrī redzamajai veļas kastei ir precīzi jāatbilst konkrētā dīvāna izmēriem.

Tapsēšanas cehā

Tālāk koka «skeletiņi» ceļo uz tapsēšanas cehu. Katram strādniekam ir iekārtots savs darbgalds, elastīgos vados iekārtas parocīgas skavošanas pistoles, ar kurām veikli darbojas tapsētāji. Pie skavotāju sprakšķiem puiši pieraduši, katrs ir sava darba lietpratējs. Ē.Salcevičs stāsta, ka arodu viņi pārsvarā apguvuši pašmācības un pieredzes ceļā. Uzņēmējs interesējies par speciāliem tapsētāju kursiem, taču, izrādās, ka šādu speciālistu apmācība nenotiek. – Nezinu, kur palikuši agrāko mēbeļu kombinātu speciālisti, katrā ziņā labu tapsētāju nav daudz, saka Ē.Salcevičs. Pieredzes gūšanas nolūkos pašos firmas pirmsākumos esot braukuši mācīties pat uz Lietuvu, uz prestižu norvēģu — lietuviešu mēbeļu ražošanas uzņēmumu, kur top dārgas un ekskluzīvas mēbeles.

Katrs strādā pie sava modeļa

Katrs speciālists strādā pie sava modeļa – kas nu kuram labāk padodas un patīk. Tomēr tas nenozīmē, ka tapsētāji pārzina tikai vienu šauru sfēru, viņi jebkurā brīdī var viens otru aizstāt. Ne katrs strādnieks var būt ar mākslinieciskām dotībām, taču daudziem tās piemīt. Tapsēšanas cehā dīvāni un gultas iegūst savu īsto «seju». Dīvāna «skeleta» atzveltnes daļa šeit tiek apdarināta ar elastīgām gumijas lentām, kuras piestiprina pie koka detaļām ar skavām. Šīs gumijas saites nepieciešamas atzveltnes elastībai un izturībai. Koka pamatdetaļas – dīvānu gali, sēžamās virsmas, atzveltnes šajā cehā tiek pildītas ar porolonu un sinteponu, kā arī apvilktas ar dekoratīvo mēbeļu audumu. Viena dīvāna izgatavošanai, ja modelis ir sarežģīts, kādi ir lielie stūra dīvāni, strādniekam vajadzīga pusotra darba diena. Vienkāršāki modeļi top pat divi dienā.

Kur šuj «mētelīti» dīvānam

Mīksto mēbeļu «mētelīši» top šūšanas cehā, kur strādā profesionālas un pieredzējušas darbinieces — piegriezēja un divas šuvējas. Līdzās ir noliktava, kur glabājas ap piecdesmit auduma baķu visdažādākajās krāsu gammās. Mēbeļaudumu izvēlē primārais ir kvalitāte, jo firmu piedāvājums

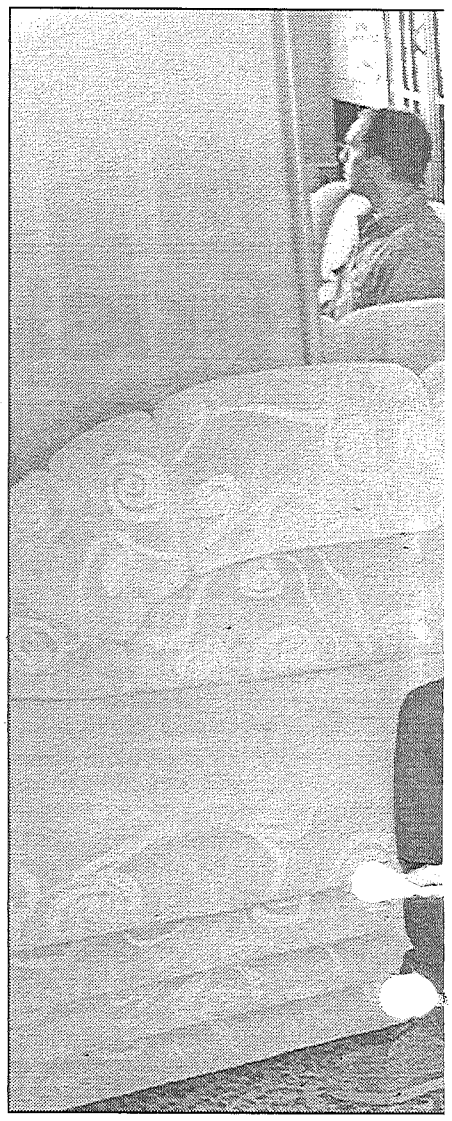

● **Pieprasītākie SIA «Sencis» ražojun ērts un kalpotu ilgi. Ražojumu kvalitā**

šobrīd nekādi nav nosaucams par mazu. Pārsvarā uzņēmums strādā ar lietuviešu audumiem, jo apmierina gan to cena, gan kvalitāte. Slikts mēbeļaudums var gan izdilt un zaudēt sākotnējo izskatu, gan izstaipīties.

Piegriezējas Monikas Melgailes uzdevums ir pēc attiecīgajām uz cieta materiāla izgatavotajām piegrieztnēm jeb, kā mēbeļnieki tās sauc, lekāliem ar elektrisko nazi precīzi izgriezt vajadzīgo detaļu. Ļoti svarīgi, lai audums būtu piegriezts pareizā leņķī, citādi, gaismai krītot, viena mēbeles detaļa izskatīsies tumšāka par otru, lai gan audums viens un tas pats.

Tālāk darbs šuvējām, kuras detaļu rūpīgi apstrādā ar speciāliem mēbeļaudumiem paredzētiem diegiem. Šuvējas teic, ka pašām vislabāk patīkot tie audumi, kas tikko ieviesti ražošanā, jo ar tiem strādāt šķiet interesantāk nekā ar pierastajiem. Ja dīvāna modelis ir sarežģīts, dienā var sašūt 3-4, ja vienkāršāks – pat 20 audumu komplektus. Vidēji liela dīvāna apvilkšanai vajadzīgi 4 līdz 5 metri mēbeļauduma.

Varbūt dīvānu kopā ar čībām?

Audumu atgriezumus izmanto sīko mēbeļu, piemēram, atpūtas komplektos ietilpstošo mazo soliņu jeb pufu ražošanā, kā arī dīvāna spilvenu darināšanā. Piegriezējai Monikai Meļgailei ir ideja par čību šūšanu no pārpalikušajiem mēbeļauduma gabaliņiem. Kāpēc gan «Sencis» nevarētu pārdot dīvānus ne tikai ar spilveniem, bet arī tāda paša auduma istabas čībām?

Mīts par porolonu

Pēc pircēja izvēles SIA «Sencis» ražo mēbeles gan ar porolona pildījumu, gan arī atsperu sēžamos. Ražošanas ceha priekšnieka

● **Galdniecības cehā top sagataves krēsliem, gultām un dīvāniem. Mīksto mēbeļu pamatņu ražošanai pārsvarā izmanto priedes un egles kokmateriālu, kas audzis tepat Latgales mežos.**

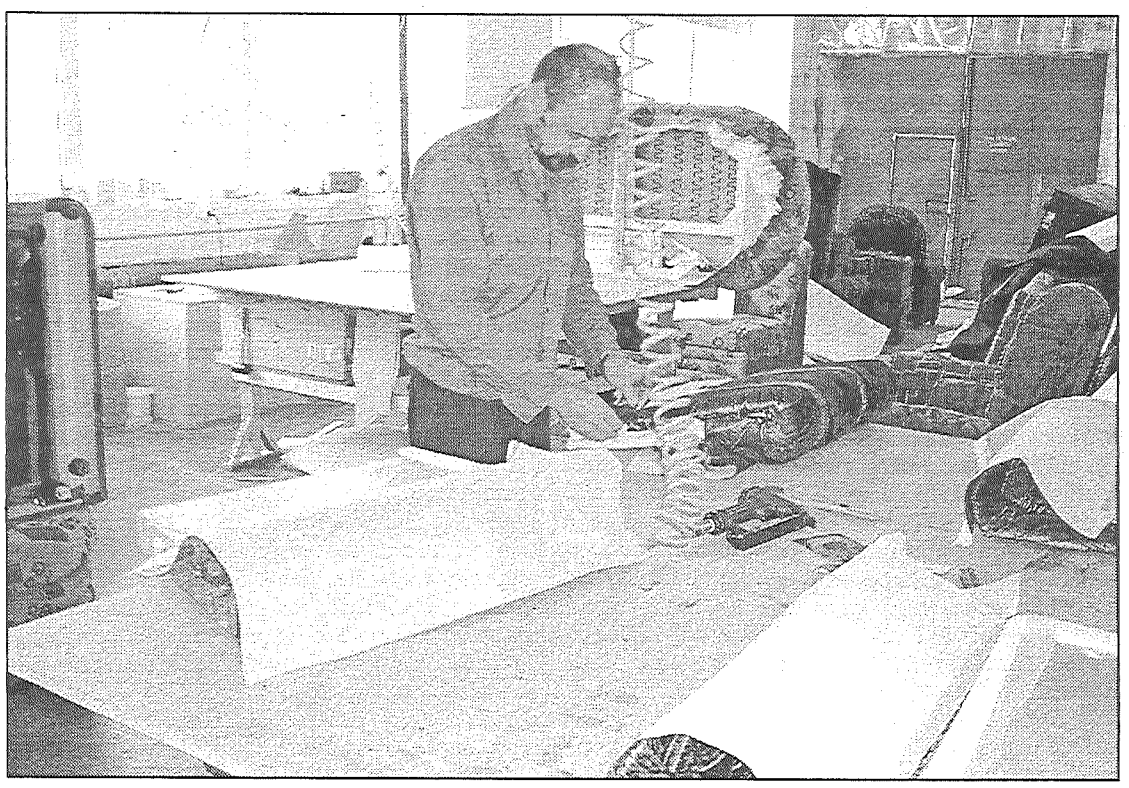

● **Savu ērtumu mīkstās mēbeles iegūst tapsēšanas cehā. Ar parocīgām skavu pistolēm tapsētāji koka detaļas apšuj ar porolona vai sintepona oderi, ko pārklāj ar izskatīgu mēbeļaudumu.**

no koka dēļa līdz modernam dīvānam

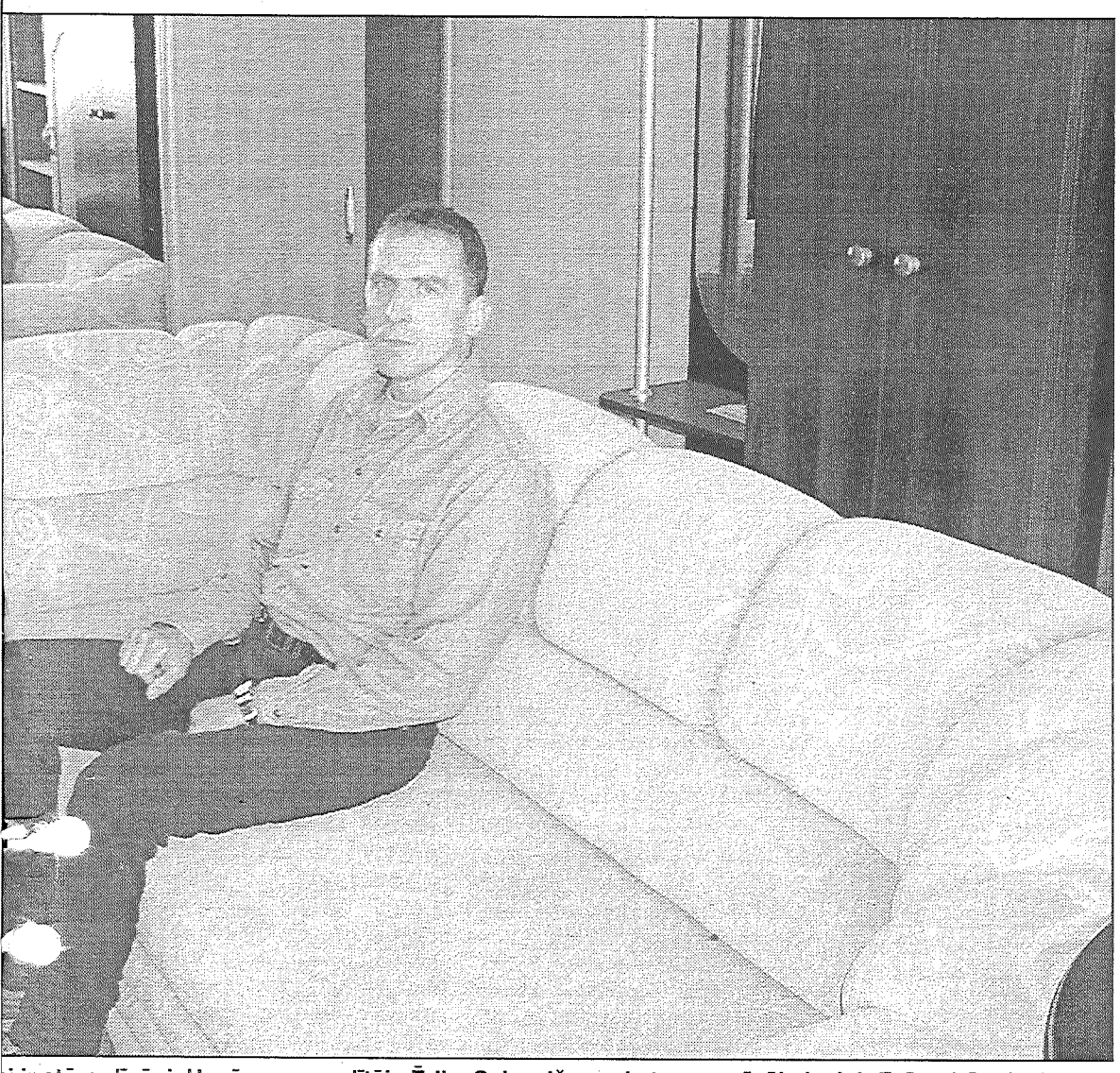

ni ir stūra dīvāni. Uzņēmuma vadītājs Ēriks Salcevičs uzskata – svarīgākais, lai dīvāns būtu izskatīgs, ātei tiek dota gada garantija.

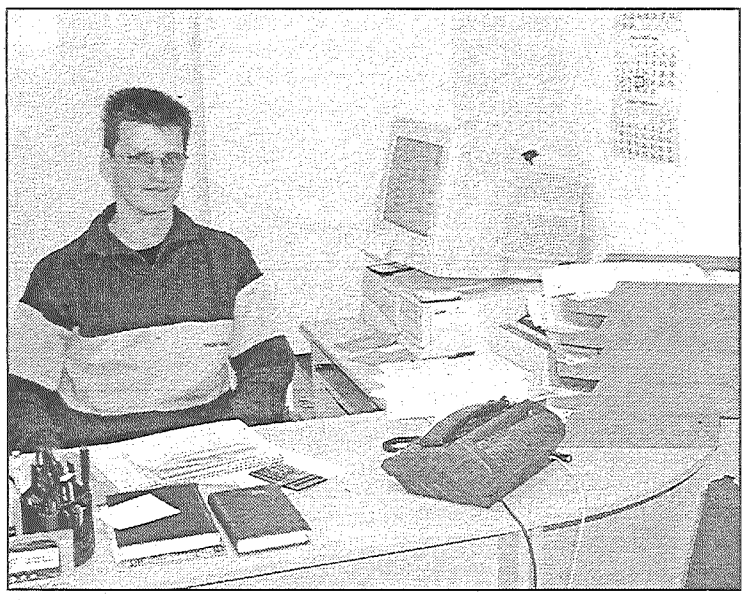

● Darbs ar klientiem ir ceha priekšnieka Andra Pastara ziņā. Viņš pieņem pasūtījumus un formē mēbeļu partijas vešanai uz Rīgu, Valmieru, Tukumu un citām pilsētām. Kabinets ierīkots virs galdniecības ceha, kas no augšas labi pārskatāms.

Andra Pastara darba kabinetā, kas iekārtots otrajā stāvā virs galdniecības ceha, kurš pa kabineta logiem no augšas labi pārskatāms, redzam dažādu veidu porolona paraugus. Izrādās, ka tie atšķiras gan cenas, gan kvalitatīvo rādītāju, piemēram, izturības ziņā. Viens ir blīvāks un stingrāks, cits mīkstāks un elastīgāks. Izturīgākie ir piemēroti dīvānu un gultu sēžamo virsmu pildīšanai, elastīgākos, kam nav jāiztur tik liela slodze, var likt arī dīvānu galos. Ja nepareizajā vietā tiek ielikts nepiemērots porolons, mēbele, protams, ātri nolietosies, par ko daudzi pārliecinājās, savulaik iegādājoties lētos poļu dīvānus, kas pusgada laikā jau bija izsēdēti kā šūpuļtīkli.

Tas, ka porolona dīvāni nav izturīgi, savā ziņā ir mīts, apgalvo ceha priekšnieks. Dīvāni, kuru ražošanā izmantots porolons, ir dārgāki nekā to atsperotie līdzinieki. Kvalitatīva porolona kalpošanas laiks ir vismaz deviņi gadi.

Ražošanā 16 veidu modeļi

Sava mēbeļu konstruktora firmā nav, idejas jaunu modeļu ražošanā var pasmelties katalogos, taču liela nozīme ir pieprasījumam. Šobrīd vispopulārākie ir stūra dīvāni, kas ir viegli un ērti izlaižami, tajos iemontēta arī veļas kaste. Ik pa laikam sortimentu papildina kāds jauns modelis, šobrīd tas ir dīvāns ar liektiem koka galiem. Koka elementi mēbeļu apdarē šobrīd ir aktuāli, stāsta Ē.Salcevičs. Neviens no mēbeļu modeļiem, ko «Sencis» ieviesa ražošanā pirms vairākiem gadiem, nav izņemts no sortimenta – pēc tiem joprojām ir pieprasījums. Pircēju iemīļota ir mēbeļu sērija «Nora», savulaik mēnesī tika ražotas pat simts šīs sērijas vienības, taču, kā atzīst Ē.Salcevičs, arī konkurenti nesnauž, — ja kāds modelis vienam ir ļoti pieprasīts, tad drīz vien līdzīgu sāk ražot arī otrs. Tāpēc nemitīgi jādomā par jauninājumiem, un uz vietas stāvēt ražotājs nedrīkst.

Preiļos – brūnus, Rīgā – zilus

SIA «Sencis» ir tirdzniecības partneri Tukumā, Bauskā, Dobelē, Saldū, Rīgā, Valmierā, Siguldā, Ogrē, Rēzeknē, Daugavpilī. Uzņēmumam ir trīs mēbeļu veikali — Līvānos, Preiļos un Daugavpilī. Mēbeļu tirgus Latvijā ir samērā piesātināts un konkurence ir liela, jo jārēķinās arī ar importu no Lietuvas, taču līvāniešu ražojumi veiksmīgi konkurē ar kvalitāti, pievilcīgo izskatu un cenu.

Pircēju pieprasītākas ir brūno toņu mīkstās mēbeles, tomēr, kā atzīst Andris Pastars, katrā pilsētā ir iecienītas citas krāsas. Piemēram, Preiļos un Līvānos pērk gandrīz tikai brūnos toņos ieturētus izstrādājumus, savukārt Rīgā pieprasa zilas krāsas dīvānus. Tāda pati tendence vērojama arī Tukumā un Valmierā. Daugavpiliešiem patīk bordo krāsas mīkstās mēbeles.

Nav noslēpums, ka cilvēkus spēcīgi ietekmē dabas norises, taču pārsteidzoši, ka arī mēbeļu biznesā brīžiem nākas rēķināties ar mēness fāzēm. A.Pastars stāsta, ka ir mēneši, kad pieprasīti ir tikai zaļas krāsas modeļi, taču, kad tos saražo vairāk, pieprasījums pēc tiem krītas. Un visi neizskaidrojamu iemeslu dēļ sāk pirkt zilās mēbeles. Kā tādā gadījumā uzņēmēji rīkojas, plānojot ražošanu? Varbūt iet pēc padoma pie zīlnieces? Ceha priekšnieks smejas, ka to prognozēt nevar, izlīdzoties vien paši saviem spēkiem. — Vienkārši jābūt saražotām mēbelēm dažādās toņu variācijās.

Pagājušajā gadā SIA «Sencis» saražojis un realizējis tuvu pie diviem tūkstošiem mīksto mēbeļu vienību. Aptuveni puse no tām kalpo rīdzinieku dzīvokļos un mājās, bet otru pusi iegādājušies pircēji Latvijas rajonos.

Mēbeles grib plašumu

Uzņēmums savulaik iegādājās nepabeigtu piecstāvu māju Līvānos, Rīgas ielā 26/28, kura bija sabrukšanas stadijā. Šobrīd ēkas nepabeigtie augšējie stāvi ir demontēti, bet pirmais stāvs atstāts, jo uzņēmējiem prātā atkal kāda iecere. Uz šīs vecās ēkas pamatiem ir doma kādreiz uzbūvēt plašu un skaistu mēbeļu veikalu, kur visi ražojumi būtu ērti apskatāmi.

G.Kraukle

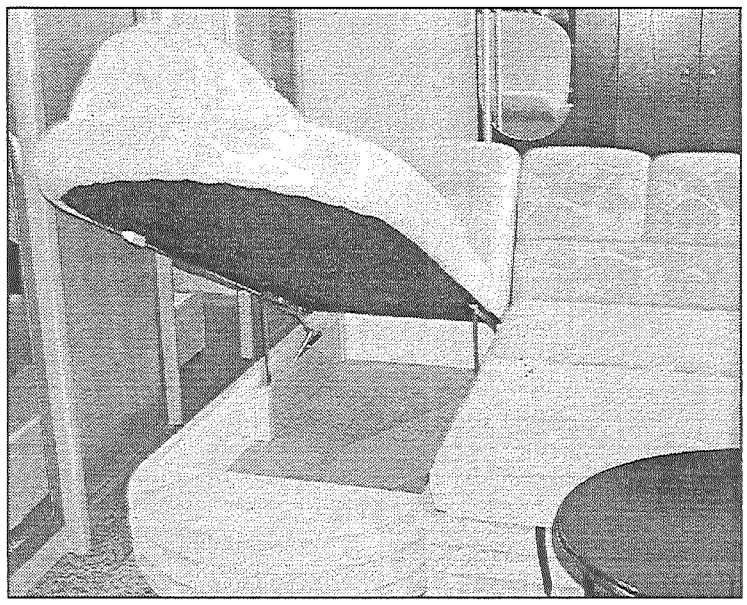

● Pircējiem nav mazsvarīgi, ka mēbeles ir izlaižamas, ar ērti ierīkotu kasti gultas veļas glabāšanai, jo daudzi dīvānus pērk nevis ciemiņu guldināšanai retās svētku reizēs, bet gan ikdienas lietošanai.

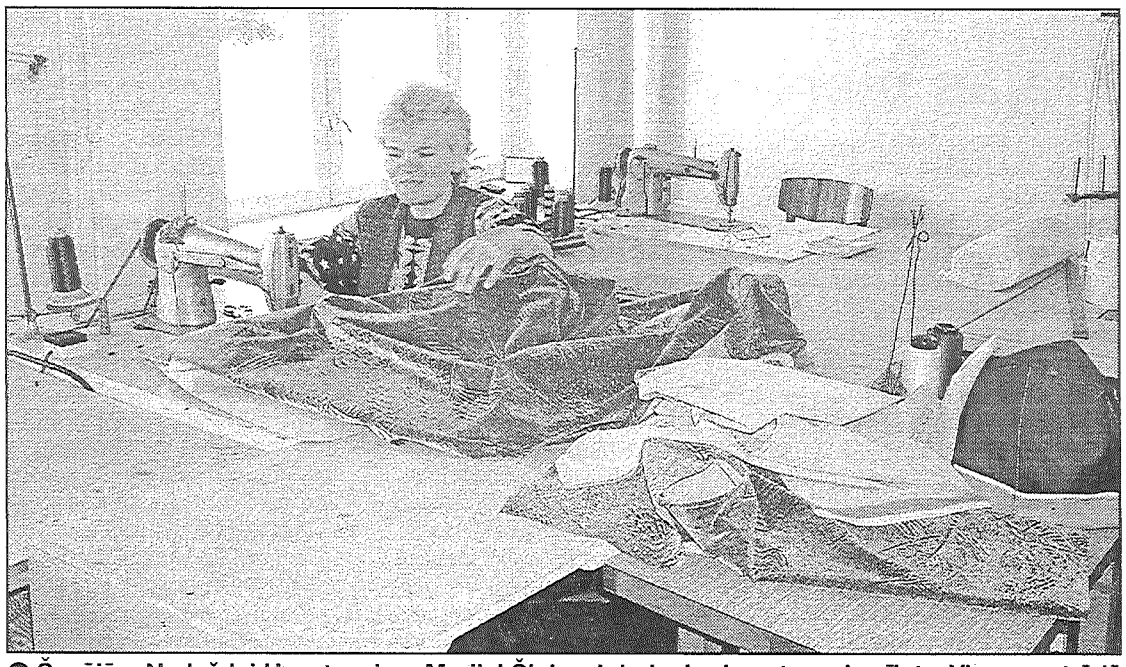

● Šuvējām Nadeždai Hvostovai un Marijai Šlujevai darbs ir pierasts un iemīļots. Viņas apstrādā auduma detaļas, ar kurām tapsētāji pēc tam «apģērbs» gatavos dīvānus.

● Noliktavā neskaitāmi mēbeļaudumu baķi. Vajadzīgie tiek nesti uz piegriešanas telpu un izritināti uz milzīga galda. Tur audumus pēc cietām piegrieztnēm jeb lekāliem ar speciālu elektrisko nazi piegriež Monika Melgaile.

SPORTS, KONKURSI

Baltijas labākie tenisisti Preiļos

1. un 2. jūnijā rajona sporta klubs «Cerība» uzņems ievērojamu sacensību dalībniekus. Šeit risināsies Baltijas valstu galda tenisa junioru sacensības «TOP 10 – 2002». Piedalīsies desmit labākie jaunieši un desmit jaunietes no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas. Rīkotājvalsti pārstāv četri, pārējās – pa trīs sportistiem.

Latvijas ceļinieku strītbola turnīrā – labi rezultāti

Ar pārliecinoši izcīnītu trešo vietu no tradicionālā Latvijas ceļu būvētāju strītbola turnīra atgriezusies Valsts akciju sabiedrības «Latgales ceļi» filiāles «Jēkabpils ceļi» komanda. Kā «Novadniekam» pastāstīja «Jēkabpils ceļu» rīkotājdirektors Andris Svarinskis, turnīra dalībniekus Lizdoles atpūtas bāzē pie Smiltenes 25. un 26. maijā uzņēma valcēnieši. Komanda, kuras sastāvā spēlēja Aldis Upenieks, Edgars Upenieks, Ilmārs Madelāns, Māris Matisāns un Andris Svarinskis, bija spēcīgi pretinieki turnīra uzvarētājiem – firmai «ACB» no Rīgas un otrās vietas ieguvējiem – smilteniešiem. Aldis Upenieks mājup pārvedis arī uzvarētāja diplomu basketbola soda metienos, bet Andris Svarinskis – otro vietu direktoru konkursā.

Skolu sporta gada labākie rezultāti noteikti

Ar rajona skolu sporta sacensībām vieglatlētikā, kas notiek mācību gada beigās, tradicionāli tiek apkopots skolēnu un sporta skolotāju darbs. Pagājušajā nedēļā rajona sporta kluba «Cerība» stadionā divas dienas valdīja spilgti izteikts sacensību gars, bira asaras par sāpošām galvām pēc pamatīgas piepūles karstajā svelmē, kūsāja ovācijas par uzvarām. Nav ko slēpt, zēla arī pēdējā laikā vērojama nepatīkama parādība, kad tribīņu publika uz vietas rada zaimojošas iesaukas vienam otram distancē atpaliekošam sportistam. Tās izsmejoši tiek sauktas ikreiz, kad sportotājs nonācis tribīņu tuvumā. Vai nu tā ir sagadīšanās, vai patiešām tā arī ir, bet apsaukāšanās biežāk izskan krievu valodā. Pazemojumi ir jāaizliedz. Uz stadiona kopā ar sportistiem ir pietiekoši daudz skolotāju, kas ar to var tikt galā. Bet, ja šie kliedzēji ir tikai skatītāju lomā, par kārtīgu un citus neaizskarošu uzvedību tribīnēs ir jāatbild to saimniekiem. Citādi vienas otras skolas augumā mazākam un spēkos vājākam sportistam braukšana uz rajona mēroga sacensībām pārvēršas par vietu, kur viņš tiek pazemots.

Rajona skolēnu sporta spēlēs vieglatlētikā sacentās jaunākās (1989./90. dzimšanas gads), vidējās (1987./88. dzimšanas gads), vecākās (1985./86. dzimšanas gads) grupas zēni un meitenes, kā arī junioru grupa (1983./84. dzimšanas gads).

● Ar apbalvojumiem par godalgotām vietām uz savām skolām atgriezās Galēnu pamatskolas, Līvānu pilsētas ģimnāzijas un Preiļu 1. pamatskolas sportisti Elīna Poplavska, Daiga Pudule, Jānis Mičulišs, Aigars Mihailovs, Līga Bramane, Karīna Boreiko, Ligita Klindžāne, Mārtiņš Vilcāns, Uldis Brovackis, Aigars Bramanis.

● Lāsma Stanķeviča (no labās) ir rekordiste skriešanas disciplīnās un soļošanā, bet Lienei Prisņakovai paši labākie rezultāti vēl priekšā, pagaidām viņa krāj sacensību pieredzi. Foto: M.Rukosujevs

Individuālajās sacensībās 60 metru skrējienā jaunākajā grupā uzvaru ieguva Elīna Poplavska (Preiļu 1. psk., rezultāts — 8,6 sekundes), Valentīns Jekimovs (Preiļu 1. psk., 8,3); **300 metru distancē** – Sandra Rudzāte (Līvānu pilsētas ģimnāzija, 48,2), Modris Brakovskis (Preiļu 1. psk., 47,5); **1000 metros** – Brigita Upeniece (Vārkavas vsk., 3:23,9), Aigars Indrikovs (Preiļu 1. psk., 3:07,3); **2000 metros** Aleksandrs Linkevičs (Preiļu 1. psk., 7:08,9); **60 metru barjerskrējienā** – Laura Mazure (Preiļu 1. psk., 11,4), Rolands Vilcāns (Līvānu ģimnāzija, 10,6); **tāllēkšanā** – Elīna Poplavska (Preiļu 1. psk., 4,67), Rolands Vilcāns (Līvānu ģimnāzija, 4,54); **augstlēkšanā** – Anna Caune (Līvānu ģimnāzija, 1,45), Aigars Indrikovs (Preiļu 1. psk., 1,50); **lodes grūšanā** – Aļesja Stepanova (Līvānu 2. vsk., 8,08), Sergejs Petrovs (Preiļu 2. vsk., 8,78); **diska mešanā** Aļesja Stepanova (Līvānu 2. vsk., 16,05), Modris Brakovskis (Preiļu 1. psk., 21,50); **šķēpa mešanā** – Karīna Boreiko (Preiļu 1. psk., 25,21), Aigars Indrikovs (Preiļu 1. psk., 26,68); **600 metru skrējienā** – Brigita Upeniece (Vārkavas vsk., 1:50,4), Aigars Indrikovs (Preiļu 1. psk., 1:42,2); **3000 metru soļošanā** – Jānis Mičulišs (Galēnu psk., 17:07,0); **2000 metru soļošanā** – Anita Kažemāka (Riebiņu vsk., 11:57,6); **4 x 100 metru stafetē** – Preiļu 1. psk. meiteņu (56,9) un zēnu (57,7) komandas.

Vidusskolu komandu kopvērtējumā šajā grupā pirmās trīs vietas ieguva Līvānu pilsētas ģimnāzija (626 punkti), Riebiņu (445) un Vārkavas (424) vidusskola. Starp pamatskolu komandām par uzvarētāju kļuva Preiļu 1. pamatskolas (657,5 punkti), Galēnu (403) un Silajāņu (325,3) sportisti. Piedalījās astoņas vidusskolu un astoņas pamatskolu komandas.

Vidējā grupā 100 metru distancē pirmo vietu izcīnīja Lāsma Bernāne (Preiļu 1. psk., 13,1), Andrejs Klimentjevs (Līvānu 2. vsk., 12,6); **200 metros** – Oksana Kitajeva (Preiļu 2. vsk., 30,5), Sandis Lācis (Līvānu ģimn., 26,8); 400 metros – Elīna Šņepste (Preiļu 1.psk., 1:08,7), Dmitrijs Švarcs (Līvānu 2.vsk., 56,3), **800 metros** – Aija Čača (Preiļu 1. psk., 2:31,4), Guntars Belovs (Preiļu 1.psk., 2:14,5); **1500 metros** – Aija Čača (5:07,8), Aigars Bramanis (4:50,2); 100 metru barjerskrējienā – Ieva Pelše (Preiļu 1.psk., 16,5), Sergejs Burilovs (Preiļu 2.vsk., 18,1); **3000 metru soļošanā** – Daiga Pudule (Galēnu psk., 18:06,2); **5000 metru soļošanā** – Mārtiņš Pastars (Vārkavas vsk., 28:42,5); **augstlēkšanā** – Ieva Pelše (Preiļu 1.psk., 1,45), Aldis Dzenis (Preiļu 1.psk., 1,70); **tāllēkšanā** – Lāsma Bernāne (Preiļu 1.psk., 4,67), Dmitrijs Švarcs (Līvānu 2.vsk., 5,53); **trīssoļlēkšanā** – Evita Laugale (Līvānu ģimnāzija, 9,87), Dmitrijs Švarcs (11,40); **šķēpa mešanā** – Elīna Šņepste (Preiļu 1.psk., 24,18); Inguss Rudzītis (Jersikas psk., 37,13); **lodes grūšanā** – Marija Kručina (Riebiņu vidusskola, 8,90), Andrejs Klimentjevs (Līvānu 2. vsk., 11,11); **diska mešanā** – Aleksandra Stavro (Līvānu 2. vsk., 15,90), Lauris Birzāks (Jersikas psk., 38,07); **3000 metros** – Jeļena Holodņikova (Preiļu 2.vsk., 12:26,5), Aigars Bramanis (Preiļu 1.psk., 10:34,4); **4 x 100 metru stafetē** – Preiļu 1. pamatskolas meiteņu (54,6 punkti) un zēnu (51,4 punkti) komandas. Pavisam sacentās sešas vidusskolu un desmit pamatskolu komandas. Pirmās trīs vietas ieguva Līvānu pilsētas ģimnāzija (578 punkti), seko Vārkavas vidusskola (548), Līvānu 2. vidusskola (499), bet pamatskolu grupā: Preiļu 1. pamatskola (682), Silajāņu (408), Galēnu pamatskola (390 punkti).

Vecākajā grupā 100 metru skrējienā uzvaru guva Inga Babris (PVĢ, 13,3) un Vitālijs Jekimovs (Preiļu 2. vsk., 11,6); **200 metros** – Lāsma Stanķeviča (Vārkavas vsk., 29,4), Vitālijs Jekimovs (24,3); **400 metros** – Inga Babris (1: 05,1) un Arturs Stonkus (Līvānu ģimnāzija, 57,4); **800 metros** – Jūlija Boļšakova (PVĢ, 2:35,5) un Juris Pastars (Līvānu ģimnāzija, 2:14,8), **1500 metros** – Līga Bramane (Preiļu 1. psk., 5:09,4), Uldis Brovackis (Preiļu 1.psk., 4:30,4); **3000 metros** – Līga Bramane (11:13,1), Uldis Brovackis (10:10,5); **100 metru barjerskrējienā** – Inga Babris (PVĢ, 20,2), Vitālijs Jekimovs (Preiļu 2.vsk., 14,6); **3000 metru soļošanā** – Lāsma Stanķeviča (Vārkavas vsk., 16:40,8); **augstlēkšanā** – Inga Babris (PVĢ, 1,55), Edgars Stikāns (Līvānu ģimnāzija, 1,75); **tāllēkšanā** – Inese Juhņeviča (Līvānu 2. vsk., 4,73), Andrejs Piskunovs (PVĢ, 5,95); **trīssoļlēkšanā** – Inese Juhņeviča (Līvānu 2. vsk., 10,42), Genādijs Krasovskis (Aglonas vsk., 10,23); **diska mešanā** – Lilita Barovska (Vārkavas vsk., 26,21), Valdis Skabs (PVĢ, 32,77); **lodes grūšanā** – Inga Babris (PVĢ, 8,08), Kaspars Boka (Aglonas vsk., 10,60); **šķēpa mešanā** – Līga Zvirbule (Līvānu ģimnāzija, 21,60), Andrejs Goldovs (Līvānu 2. vsk., 39,89); **4 x 100 metru stafetē** – Preiļu Valsts ģimnāzijas meiteņu (55,1 punkti) un zēnu (48,0 punkti) komanda.

Vidusskolu kopvērtējumā no desmit komandām pirmo vietu ieguva Preiļu Valsts ģimnāzijas sportisti – 728 punkti, otro – Līvānu pilsētas ģimnāzijas komanda, 621 punkts, trešo – Vārkavas vidusskolas sportisti – 569 punkti.

Junioru grupā 100 metru distancē pirmo vietu izcīnīja Elīna Prikule (PVĢ, 13,2), Mairis Cibulis (PVĢ, 11,3); **200 metros** – Daira Liniņa (PVĢ, 27,5), Mairis Cibulis (23,3); **400 metros** – Marina Ļeonova (Preiļu 2.vsk., 1 : 19,9), Konstantīns Agafonovs (PVĢ, 22,8); **800 metru distancē** – Inita Klindžāne (Līvānu ģimnāzija, 2:39,1), Kaspars Kažemāks (PVĢ, 2:10,9); **1500 metru skrējienā** – Indra Veigule (PVĢ, 5:48,7), Jānis Domulis (PVĢ, 4:36,9); **3000 metros** – Līga Švirkste (Līvānu ģimnāzija, 11:41,6), Jānis Domulis (PVĢ, 10:20,7); **100 metru barjerskrējienā** — Līga Švirkste (19,0), Konstantīns Agafonovs (PVĢ, 16,6); **3000 metru soļošanā** – Aiga Gera (Vārkavas vsk., 22:08,4); **5000 metru soļošanā** –Artūrs Onužāns (Galēnu psk., 22:32,2); **augstlēkšanā** – Inita Vaivode (Vārkavas vsk., 1,30), Kaspars Armans (Vārkavas vsk., 1,70); **tāllēkšanā** – Līga Švirkste (5,26), Andris Sauskājs (Līvānu 2. vsk., 5,87); **trīssoļlēkšanā** – Līga Švirkste (Līvānu ģimnāzija, 11,20), Andris Sauskājs (12,41); **diska mešanā** – Oksana Ļebedeva (Līvānu 2. vsk., 17,22), Gatis Valters (Līvānu ģimnāzija, 36,70); **lodes grūšanā** – Sigita Klindžāne (Līvānu ģimnāzija, 7,80), Māris Aizpurs (Līvānu ģimnāzija, 11,42); **šķēpa mešanā** – Olga Mitrofanova (Līvānu 2. vsk., 20,63), Guntis Jankovskis (Līvānu ģimnāzija, 53,02); **4 x 100 metru jauktajā** (divas meitenes un divi zēni) **stafetē** – PVĢ komanda (48,4 punkti).

Kopvērtējumā pirmo vietu ieguva Preiļu Valsts ģimnāzijas komanda (492 punkti), otro – Līvānu pilsētas ģimnāzija (422 punkti), trešo – Vārkavas vidusskola (393 punkti).

Krājas pieredze un rekordi

Ar priecīgu saucienu – skolotāj, tas bija mans tālākais metiens, no šķēpa mešanas sektora pie trenere Mārītes Vilcānes steidzas meitene. Iepazīstamies. Liene Prisņakova mācās Līvānu ģimnāzijas 6.a klasē, taču jau paspējusi gūt pietiekamu sacensību pieredzi.

Šķēpu meitene aizlidinājusi 23,7 metru attālumā. Liene nodarbojas arī ar lodes grūšanu un tāllēkšanu, tā patīkot vislabāk. Tāllēkšanā arī labākie rezultāti, personīgais rekords – 4,50 metri. Rajona mēroga sacensībās šķēpa mešanā piedalījusies pirmo reizi un par sasniegto rezultātu ir pateicīga sporta skolotājai Mārītei Vilcānei. Meitene stāsta, ka treniņi notiek trīs reizes nedēļā pa divām stundām, un nopietnais darbs ir garantija, ka no sacensībām pārrodas ar godalgām par iegūtajām vietām.

Vārkavas vidusskolas 10. klases skolnieces Lāsmas Stanķevičas vārds skolu sportistu aprindās ir populārs. Skriešanas un soļošanas disciplīnās viņai ir spoži panākumi, ar iegūtām pirmajām vietām meitene atgriežas arī no reģiona vai valsts mēroga sacensībām.

Ar Lāsmu sarunājamies, kad viņa pēc trīs kilometru soļošanas distances, kurā pirmā nonāca pie finiša, nedaudz ir atguvusi elpu un spēj atbildēt uz jautājumiem. Lāsma treniņiem bieži vien izmanto ceļu Vecvārkavā, kur kopā ar vecākiem dzīvo. Vietējie pieraduši un vairs nebrīnās, ieraugot ceļmalā nasko soļotāju. Pa grantētu ceļu soļot ir samērā grūti, saka Lāsma, bet ko lai dara? Dažreiz kopā ar tēvu Staņislavu Stanķeviču, kurš ir arī Lāsmas treneris, atbraucot uz Preiļiem un treniņu veicot «Cerības» stadionā. Tādās reizēs soļošana notiek uz laiku. Lauku ceļa gabalos Lāsma vairāk pievēršas tehnikai, bet reizēm aizdomājoties arī par satiktajiem cilvēkiem, par apkārtni. Kājas nesāp, ir pieradušas, Lāsma atbild uz jautājumu par lielo slodzi kāju muskuļiem. Tomēr soļošana no sportista prasa lielu izturību, viņa atzīst. Tas, vai distancē būs grūti vai viegli, ir atkarīgs no tā, cik esmu sagatavojusies sacensībām, saka Lāsma. Un no laika apstākļiem. Lielā karstumā vai arī lietū ir grūti soļot. Rajona skolēnu sporta spēlēs, Lāsma atzīst, laiks bijis normāls – ne par aukstu, ne par karstu.

L.Rancāne

KAIMIŅU RAJONOS

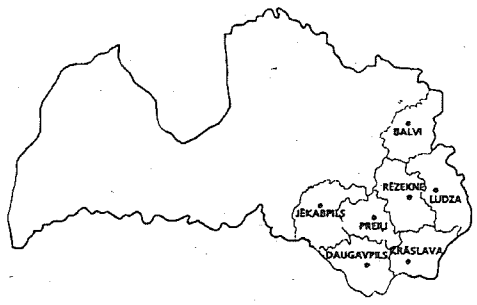

Makšķernieki tiksies 8. jūnijā pie Daugavas

Daugavas dienu ietvaros Krāslavā 8. jūnijā tiek rīkotas tradicionālās sporta zvejas sacensības. Tās organizē Krāslavas rajona padome, laikraksts «Ezerzeme» un makšķernieku žurnāls «Poplavok». Komandām ar trim dalībniekiem atbilstoši sacensību noteikumiem būs atļauta makšķerēšana no krasta, ieejot ūdenī, ar vienu makšķeri (pludiņa vai gruntsmakšķeri), ar vienu parasto āķi vai mormīšku. Krastā var būt neierobežots makšķeru skaits. Iepriekšējo gadu pieredze rāda, ka vislabākā ēsma ir mušas kāpurs.

Sporta zvejas amatieru svētkiem vēlams pieteikties iepriekš pa tālruni 56-23103. Uzvarētāji saņems naudas prēmijas 50, 40 un 30 latu apmērā.

«Ezerzeme»

● BALVU RAJONĀ

Apspriež «Austrumu stīgu»

Apmeklējot Balvu rajonu, Satiksmes ministrs Anatolijs Gorbunovs piedalījās Krāslavas, Ludzas un Balvu rajonu pašvaldību kopīgās darba grupas sēdē, kurā tika spriests par reģionālo ceļu projektu «Austrumu stīga».

Starpreģionālā ceļu projekta «Austrumu stīga» darba grupa strādā kopš 1999. gada. Ir izanalizēta situācija un panākta vienošanās, ka projekta «Austrumu stīga» ietvaros maršrutā: Balvu rajona ziemeļu robeža — Kuprava – Viļaka – Baltinava – Kārsava – Ludza – Pilda – Ezernieki – Svariņi – Porečje – Neikšāni – Asūne – Robežnieki – Skuķi – Indra – Krāslava – Kaplava – Saliena – Daugavpils rajona robeža sakārtos ceļa segumu. Paredzēts uzlabot esošo asfaltbetona segumu, kā arī uzbūvēt jaunu 256 kilometru garumā.

Projekts skar daudzu pašvaldību intereses. «Austrumu stīgas» teritorija aptver astoņas pašvaldības Balvu rajonā, 11 pašvaldības Ludzas rajonā un 11 Krāslavas rajonā. Tām ir vairākas kopīgas pierobežas reģionam raksturīgas problēmas. Tā ir nesakārtotā infrastruktūra, kas kavē uzņēmējdarbības attīstību un pakalpojumu pieejamību; nepilnīgi sabiedriskā transporta pakalpojumi, apgrūtināta operatīvo dienestu darbība, iedzīvotāju migrācija uz rajona centru un citām pilsētām.

Ņemot vērā Latgales attīstības plānu un rajonu attīstības programmas, «Austrumu stīgas» sasaisti ar «Ziemeļu stīgu», projektu var uzskatīt par nozīmīgu faktoru pierobežas ekonomiskās dzīves aktivizēšanai, austrumu robežas stiprināšanai un drošības uzlabošanai.

Anatolijs Gorbunovs uzmanīgi uzklausīja darba grupas pārstāvjus arī no Ludzas un Krāslavas rajoniem, un uzsvēra, ka šī programma ir akceptēta Ministru kabineta sēdē. Tas nozīmē, ka «Austrumu stīga» tiks veidota neatkarīgi no valdības sastāva izmaiņām. Taču pašvaldībām pašām jānosaka, kurus posmus sakārtot pirmos un kurus atlikt uz vēlāku laiku.

Jau šogad sāksies ceļa rekonstrukcija, izbūvējot melno segumu četru kilometru garumā «Austrumu stīgas» sākumposmā Viļaka – Medņeva. Plānotais finansējums šim posmam ir 880 tūkstoši latu. Tuvākajās nedēļās notiks konkurss firmām, kas veiks šos darbus. Augustā beigsies projektēšana nākamajam «Austrumu stīgas» posmam: Čilipīne – Baltinava ar asfalta seguma izbūvi 8,6 kilometru garumā un plānoto finansējumu 740 tūkstoši latu.

Sanāksmes otrajā daļā Satiksmes ministrs uzklausīja informāciju par Balvu rajona ceļu stāvokli. Rajonā ceļi ar asfalta segumu sabrukuši 40,95 kilometru kopgarumā. Sliktā stāvoklī ir 113,6 kilometri ceļu.

Balvu evanģēliski luteriskajai draudzei – 100

Balvu evanģēliski luteriskā draudze ar vairākiem skaistiem un interesantiem pasākumiem svinēja simtgadi. Draudzes locekļus un visus baznīcēnus svētkos uzrunāja Juris Rubenis, prāvests Gunārs Antons Akabuks un Latvijas evanģēliski luteriskās baznīcas arhibīskaps Jānis Vanags, kā arī Balvu draudzes mācītājs Einārs Alpe. Svinību laikā draudze tikās ar ārzemju viesiem, nesot sveicienus no Klīvlendas draudzes Amerikā, kā arī no Vācijas luterāņiem. Notika svētrīts draudzes bērniem, bet svētdienas vakarā baznīcu piepildīja Sintijas Gravas komponētās dziesmas Dieva godam. Draudze arī sportoja. Stadionā dažādu paaudžu Balvu, Tilžas un Kārsavas draudžu locekļi sacentās minifutbolā, dambretē, ģimeņu stafetēs, autosacensībās, virves vilkšanā, šautriņu mešanā un citos sporta veidos. Gandrīz ikviens spēļu dalībnieks mājās aiznesa īpašo draudzes simtgades simbolu.

«Vaduguns»

● LUDZAS RAJONĀ

Krievijas estrādes zvaigznes – Ludzā?

Vasarā Ludzā būs nebijis notikums – koncertēs Krievijas estrādes zvaigznes. Starp pilsētas 825 gadu jubilejas kulminācijas pasākumiem jārod vieta arī grandioziem svētkiem – šovam. To var saukt arī par starptautisku mūzikas festivālu. Paredzēts, ka 9. augustā Ludzas parka estrādē uzstāsies Latvijas estrādes zvaigznes Marija Naumova, grupas «A-Eiropa» un «Fors». Notiek pārrunas ar pazīstamiem Krievijas estrādes mākslinieciem Tatjanu Bulanovu, Vadimu Kazačenko, grupām «Ruki vverh», «Hi-Fi», «Djuna».

Viss atkarīgs no tā, cik sponsoru līdzekļu Ludza spēs piesaistīt. Tā ir vienreizēja iespēja – finansiāli atbalstīt grandiozāko šovu Ludzas vēsturē un sarīkot īstus svētkus tās iedzīvotājiem un ciemiņiem.

Zemessardzes sapieri iznīcina lādiņus

Ludzas rajona Pušmucovas karjerā tika iznīciināti Otrā pasaules kara lādiņi. Bīstamās sprāgstvielas atraduši vietējie iedzīvotāji Brigu, Rundēnu un Zvirgzdenes pagastā. 36. Kājnieku bataljona sapieri iznīcināja trīs mīnmetēja lādiņus un vienu granātu F-1.

Liels daudzums nesprāgušas munīcijas, kas palikusi vēl no Pirmā un Otrā pasaules kara, apstrādājot dārzus, nonāk virszemē. Pagājušajā gadā tika atrasta pat aviobumba. Vietējie iedzīvotāji par šādiem bīstamiem atradumiem ziņo policijai, ugunsdzēsējiem, zemessargiem.

Apsargāt, nogādāt drošā vietā un iznīcināt kara munīciju – tas ir zemessargu pienākums. Palīdz policijas darbinieki, jo, transportējot sprāgstvielas, ir jāievēro noteikti piesardzības pasākumi. Galvenais, lai cilvēki paši nemēģinātu pārvietot vai, vēl ļaunāk, spridzināt veco munīciju. Pēc tik ilga zemē pavadīta laika sprāgsviela nav prognozējama. Tā var eksplodēt no mazākā piesitiena.

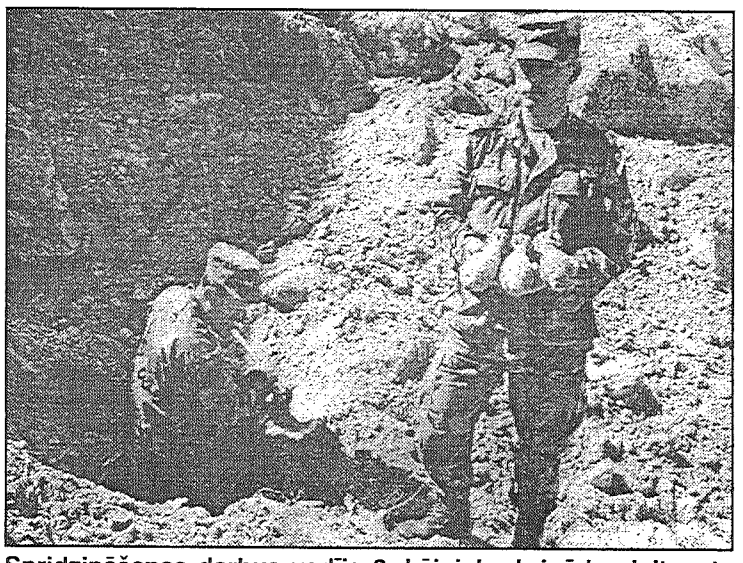

Spridzināšanas darbus vadīja 3. kājnieku brigādes leitnants Jānis Kuzmans.

Dāvina ziedus pilsētai

Pavasarī Ludzā tika izziņota labdarības akcija – pašvaldība aicināja dāvināt pilsētai ziedu un dekoratīvo augu stādiņus.

Piecas kastes dažādu ziedu stādu pilsētai uzdāvināja Faina Kudrjavceva. 10 kvalitatīvu šķirņu ziedu stādus atgādāja Lilita Gorbunova. Daudz miķelīšu stādu un dekoratīvās zāles pilsētas izdaiļošanai tika atgādāts no Zvirgzdenes iedzīvotājas Irēnas Lipskas dārza un citu rajona iedzīvotāju dārziem.

Šogad pilsētas parkā iestādīti arī 98 mazi kociņi: 20 liepas un 78 ozoli. Daļa no tiem pirkta Rēzeknes virsmežniecības kokaudzētavā. Iepirkt kociņus ir dārgs prieks, tāpēc pašu mājās diedzēšanai iesēti 85 kastaņi un 100 ozoli.

«Ludzas Zeme»

● JĒKABPILS RAJONĀ

Grib muitas punktu Aknīstē

SIA «Nordtorf» aicinājusi Jēkabpils rajona padomi atbalstīt firmas lūgumu Galveņajai muitas pārvaldei atļaut ierīkot muitas punktu Aknīstē. «Nordtorf» ir kūdras ieguves un pārstrādes uzņēmums, kas saražoto kūdras substrātu ved uz Vāciju. Muitas formalitāšu kārtošana eksporta operācijām notiek Jēkabpils muitas punktā, kas atrodas 45 kilometru attālumā no Aknīstes. Piekrautajām automašīnām jābrauc uz muitu Jēkabpilī, pēc tam atpakaļ uz Subates muitas punktu, lai šķērsotu robežu. Turklāt pavasarī ceļa posms kravas automašīnām tiek slēgts. Tad uz Jēkabpils muitas punktu var nokļūt tikai caur Daugavpili.

Jēkabpilī būs strūklaka

Jēkabpilī, Vecpilsētas laukumā iepretim tautas namam sākti strūklakas celtniecības darbi. To plānots atklāt pilsētas svētku laikā 12. jūlijā.

Jēkabpils domes pilsētsaimniecības departamenta direktors Raits Sirmovičs pastāstīja, ka šovasar ierīkos tikai strūklaku, jo visas tautas nama priekšā esošās teritorijas labiekārtošanai atbilstoši plānojumam viena gada budžeta ietvaros līdzekļus nevar atvēlēt.

Strūklakas baseins būs kvadrātveidīgs – 4,8 x 4,8 metri – un apdarināts ar granīta plāksnēm. Strūklaku veidos pieci ūdens stabi baseina centrā. Vidējais būs nepilnus divus metrus augsts, pārējie – 1,5 metru augstumā. Kopējās šī projekta izmaksas paredzētas 10 000 latu apmērā. 6000 latus izmaksās strūklakas mehānisms, to ierīkos kāda Rīgas firma. Celtniecības darbus veiks SIA «Indriķis» un ūdensvadu un kanalizācijas saimniecības pārvalde. Strūklaka būšot ekonomiska un tās darbināšanai nepieciešamais elektrosūknis nepatērēs daudz elektroenerģijas. Arī ūdeni izmantošot taupīgi, jo strūklakā riņķveidā cirkulēs baseinā iepildītais ūdens daudzums.

Jēkabpilī jau ir vairākas strūklakas, bet tās nedarbojas. Vienai esot jāmaina ūdensapgādes sistēma, bet pārējās neesot izvērtētas, tāpēc nav iespējams pateikt, vai tās iespējams atjaunot.

Izraudzīts jauns autobusu parka direktors

Jēkabpils rajona padomes pieteikumu izvērtēšanas komisija nolēma izvirzīt apstiprināšanai padomes sēdē vienu pretendentu uz Jēkabpils autobusu parka direktora amatu – Mārtiņu Rupmeju. Līvānu novada domes izpilddirektors Aleksandrs Karpenko, kurš pirms otrās atlases kārtas atsauca savu kandidatūtu, par atteikšanās iemeslu minēja to, ka zaudētu materiālā ziņā. Par autobusu parka direktora algas apmēru uzzinājis tikai iepazīstoties ar uzņēmumu tuvāk, bet vismaz divus gadus viņam būtu jābraukā uz darbu Jēkabpilī no dzīvesvietas Līvānos. Otrs iemesls – bailes izjaukt stabilitāti, ko uzņēmumā iedibinājis tā iepriekšējais direktors.

Namu pārvaldi grib privatizēt zemes īpašniece

Jēkabpils dome saņēmusi Aismas Melceres iesniegumu, kurā viņa izsaka vēlmi privatizēt Jēkabpils namu pārvaldes administratīvo ēku un ražošanas objektus. Ēkas daļēji atrodas uz šai personai piederošās zemes, tāpēc viņai ir tiesības pretendēt uz visas struktūrvienības privatizāciju. Deputāti gan pagaidām nolēmuši atteikt privatizāciju, kamēr netiks pieņemts lēmums par to, kā namu pārvaldi atbilstoši Komerclikumam vēlas reorganizēt pašvaldība.

«Brīvā Daugava»

LIKUMĪBA, INFORMĀCIJA

Līvānos no garāžas nozagta automašīna

Laika posmā no 21. maija pulksten 21.30 līdz 22. maija pulksten 9.00 Līvānos no mājas pagalmā esošās garāžas nozagta automašīna Mitsubishi Pajero Sport tumši zilā krāsā (2000. izlaiduma gada). Automašīna pieder valsts akciju sabiedrībai «Latvijas valsts meži». Ierosināta kriminālliета.

Bērni apgāzuši pieminekļus

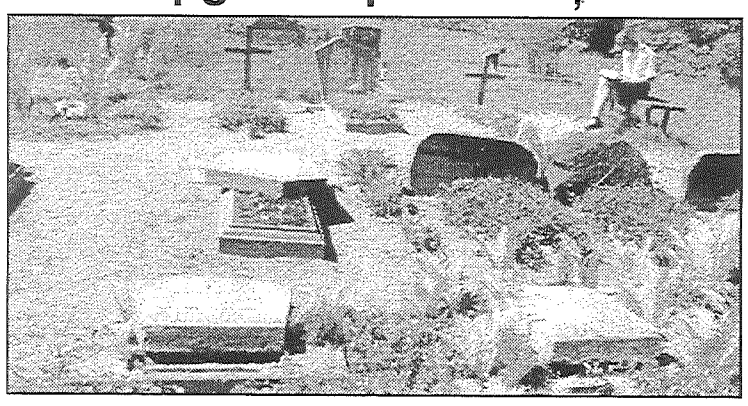

Vārkavas novada Rožkalnu pagasta Strodu kapos bērni apgāzuši trīs betona pieminekļus un divus koka krustus. Vainīgās personas policija jau noskaidrojusi.

Rušonas ezerā – atkal nelikumīgs zvejas rīks

Rušonas ezerā pretī Mariampolei 24. maijā atrasts nelikumīgs zvejas rīks – murds 160 metru garumā ar piestiprinātu metāla plāksnīti un uzrakstu uz tās «Dedole» slāvu burtiem. Malu zvejniecībā vainīgā persona jau noskaidrota, sastādīts administratīvais protokols.

Pirmais latviešu sporta auto

Latvijā atkal atjaunojusies autobūve! Uzbūvēts pirmais sporta auto – LOTA. Pirmoreiz publikai tas parādīts izstādē «Motoru sports 2002». Šādus auto paredzēts būvēt sērijveidā. Šobrīd tieši uz šī auto piemēra tiek izstrādāts likums, kā šādus mazās sērijās izgatavotus braucamrīkus varētu Latvijā reģistrēt. Domājams, ka jau šovasar tie varētu kļūt par likumīgiem ceļu satiksmes dalībniekiem.

Līdzīgus auto būvē visā pasaulē jau vairāk nekā piecdesmit gadu, un tie ir ļoti populāri. Pirmo šādu auto, ar nosaukumu *Lotus 7* 1957. gadā uzbūvēja slavenais angļu sporta auto konstruktors Kolins Čepmens. Pati konstrukcija un forma no tiem laikiem maz mainījusies, bet tagad līdzīgi braucamie top daudzās darbnīcās un ar dažādiem nosaukumiem. Tiem ir savi klubi un sacensības. Anglijā populārākie šo auto būvētāji ir *Caterham* un *Westfield*, Holandē – *Donkervoort*, bet Igaunijā – *ESTfield*. Tieši no igauņiem nāca pēdējais grūdiens būvēt arī Latvijā šādus auto. Ja jau ziemeļu kaimiņi var, gan arī latviešiem sanāks. Līdz šim daudziem tehniski domājošiem ļaudīm noteikti kādu reizi bija iešāvusies galvā doma, ka vajadzētu ko tādu uzbūvēt, taču līdz reāliem darbiem tomēr nenonāca.

Latvijā pirmo auto uzbūvēja slavenais autosportists, vairākkārtējais Latvijas un Baltijas čempions autošosejā – Ivars Keišs savā darbnīcā Inčukalnā.

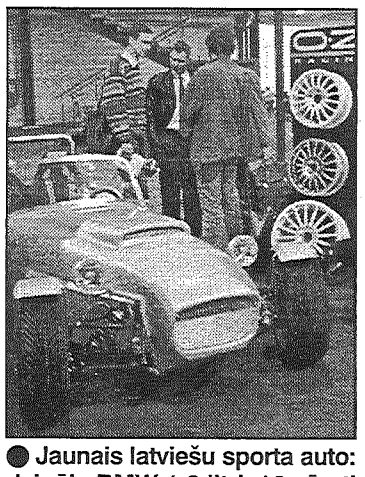

● Jaunais latviešu sporta auto: dzinējs BMW 1,8 litri, 16 vārsti un 140 Zs, garums – 3420 mm, platums – 1580 mm, svars – 500 kg, paātrinājums no 0 līdz 100 km/h – 5 sekundes.

Ņemot vērā Igaunijas pieredzi šādu auto būvēšanā, Latvijā sertifikācijas noteikumi, lai auto varētu kļūt pilntiesīgs satiksmes dalībnieks, tiks izstrādāti vēl nopietnāk. Mūsu valstī katrā rajonā ir pieejamas modernas tehniskās apskates stacijas, ir kvalificēti CSDD darbinieki, kuri spēs kontrolēt, vai šādas tepat tapušas mašīnas atbilst satiksmes drošības prasībām.

Process ir sācies, un jācer, ka turpināsies veiksmīgi. Šādi auto iekrāso mūsu ikdienu un latviešu auto meistariem ir kur izpausties.

POLICIJAS ZIŅAS

Daudz smagu avāriju

Preiļu rajona policijas pārvaldes ceļu policija informē, ka notikušas vairākas smagas avārijas.

✔ Tā 19. maijā ap pulksten 20.00 Preiļu iedzīvotājs Dmitrijs I., vadot automašīnu M-2140, Vārkavas pagasta Štagarišķos ceļa Preiļi – Pilišķi 3. kilometrā neizvēlējās drošu braukšanas ātrumu. Vadītājs nespēja savaldīt automašīnu un tā ietriecās kokā. Ceļu satiksmes negadījuma rezultātā bojāta automašīna, pasažieres, 1976. gadā dzimusī Valentīna S. un 2000. gadā dzimusī Jekaterina I. ar traumām nogādātas Preiļu slimnīcā, bet transportlīdzekļa vadītājs no ievainojumiem notikuma vietā miris. Notiek izmeklēšana.

✔ Smaga avārija 25. maijā ap pulksten 14.20 notikusi Jersikā ceļa Rīga – Daugavpils 181. kilometrā. Sadursmē cietušas divas automašīnas: Audi-80, kuru vadīja 1976. gadā dzimušais Marians D., un Mazda, kuru vadīja 1975. gadā dzimušais Sergejs L. Avārijā cietuši seši pasažieri, tajā skaitā viens bērns, kuri ar dažādām traumām nogādāti Līvānu slimnīcā. Viena pasažiere notikuma vietā mirusi. Notiek izmeklēšana.

✔ Staņislavs M., kurš vadīja automašīnu Scania Preiļos pa Aglonas ielu, 23. maijā pulksten 16.00 krustojumā ar Rancāna ielu uzbrauca velosipēdistam, 1989. gadā dzimušajam Mārtiņam, kurš pēkšņi šķērsoja ceļa braucamo daļu. Rezultātā zēns ar galvas sasitumiem nogādāts Preiļu slimnīcā. Notiek lietas apstākļu noskaidrošana.

✔ Policijas pārvaldē 24. maijā pulksten 00.40 saņemta informācija, ka ceļa Līvāni – Preiļi 5. kilometrā atrasta avarējusi automašīna Audi-80, kura pieder 1975. gadā dzimušajam Aivaram V. Līvānu slimnīcā ar traumām no notikuma vietas nogādāts Andris R. Notiek izmeklēšana.

✔ Vēl viena avārija, kurā cietuši cilvēki, notikusi 23. maijā. Līvānos, Saules un Sporta ielas krustojumā sadūrās automašīna Audi-100, kuru vadīja 1956. gadā dzimušais Pāvels G., un mopēds, kuru vadīja 1945. gadā dzimušais Anfims D. Bojāta automašīna, bet mopēdists ar traumām nogādāts Līvānu slimnīcā. Notiek negadījuma apstākļu izmeklēšana.

Pārdeva pašizgatavotu alkoholu

Līvānu iedzīvotājas Valentīna T. un Marija L. 19. maijā pieķertas tirgojot pašizgatavotu alkoholu. Abām vainīgajām sastādīti administratīvie protokoli un nosūtīti izskatīšanai Preiļu rajona tiesā.

Skandalēja alkohola reibumā

Preilietis, 1975. gadā dzimušais Jānis C. alkohola reibumā 25. maijā veica huligāniskas darbības pret Aļonu K. (arī Preiļu iedzīvotāja). Sastādīts administratīvais protokols par sīko huligānismu.

Iekļuva apsargājamā objektā

Līvānietis, 1982. gadā dzimušais Konstantīns H., izsitot loga rūti, iekļuva apvienības «Apsardze» apsargājamajā objektā – bērnu un jauniešu konsultatīvajā centrā «Paspārne». Drīz vien «Apsardzei», sadarbojoties ar Līvānu policijas nodaļas darbiniekiem, vainīgo personu izdevās noskaidrot un aizturēt.

Mēģināja nozagt pulksteni

Saņemts iesniegums par to, ka 20. maijā Preiļos no veikala «AXEL», kas atrodas Aglonas ielā 1, kāds nepilngadīgs zēns no Preiļiem mēģināja nozagt elektronisko pulksteni.

Iesniegums par piekaušanu

Preiļu rajona policijas pārvaldē saņemts Preiļu iedzīvotājas D.V. iesniegums par to, ka 20. maijā viņu piekāvis M.M. Policija pārbauda notikuma apstākļus.

Skandalēja kafejnīcā «Runcis»

Kafejnīcā «Runcis», kas atrodas Līvānos, Lāčplēša ielā, 24. maijā Rēzeknes rajona iedzīvotājs, 1980. gadā dzimušais Igors S. un līvānietis, 1989. gadā dzimušais Igors G. alkohola reibumā veica huligāniskas darbības. Kad policijas darbinieki viņus aizturēja, abi sabojāja policijas automašīnas aizturēto nodalījuma durvju slēdzenes mehānismu, kā arī izrādīja fizisku pretošanos. Tiks ierosināta kriminālliета.

Kauslīgais znots

Policija saņēmusi Alberta K. iesniegumu par to, ka 25. maijā viņa znots Mihails M. alkohola reibumā veica huligāniskas darbības. Vainīgajam sastādīts administratīvais protokols par sīko huligānismu un nosūtīts izskatīšanai Preiļu rajona tiesā.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

PREIĻU RAJONA TIESĀ

Atriebības dēļ izsit logus

17. maijā Preiļu rajona tiesa izskatīja 1982. gadā dzimušās Aglonas iedzīvotājas Elitas Fjodorovas kriminālliетu. Elita Fjodorova agrāk jau divreiz sodīta, pēdējo reizi – pagājušā gada 19. jūlijā ar brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem (sodīta nosacīti ar pārbaudes laiku uz diviem gadiem).

Tiesas sēdē tika konstatēts, ka šī gada 9. aprīlī ap pulksten 19.00 starp Elitu Fjodorovu un V.R. mājas pagalmā Aglonā, Broka ielā izcēlās strīds. Kad V.R. atgriezās savā dzīvoklī, Elita Fjodorova, kas palika pagalmā, ar akmeņiem izsita trim viņa dzīvokļa logiem četrus stiklus, ar ko saimniekam nodarīts 25 latu zaudējums.

Vienīgais, ko tiesā Elita spēja paskaidrot, ka esot bijusi alkohola reibumā. Vīrietis, garām ejot, viņai ko pateicis, pagrūdis, beigās vēl saplēsis jaku. Par to tad arī gribējusi atriebties. Cietušā māsa, kas notikuma brīdī atradusies brāļa dzīvoklī, liecināja, ka viens no akmeņiem ielidojis pa logu un gandrīz trāpījis pa galvu gadu vecam bērnam.

Tiesa nosprieda sodīt Elitu Fjodorovu ar brīvības atņemšanu uz sešiem mēnešiem. Tā kā nebija izciests iepriekšējais sods, tiesa nosprieda kā galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 11 mēnešiem, sodu izciešot daļēji slēgtā cietumā.

Spriedumu desmit dienu laikā bija iespējams pārsūdzēt.

Pēc Preiļu rajona tiesas materiāliem

JAUTĀJĀT — ATBILDAM

Jautājums. Kur paliek nauda, ko ceļu policisti iekasē par satiksmes noteikumu pārkāpšanu?

Dzirdēts, ka drīz uz sīkām avārijām ceļu policiju vairs nevajadzēs aicināt, ja vadītāji par zaudējumiem varēs vienoties savā starpā. Vai tas ir tiesa?

Atbild Preiļu rajona policijas pārvaldes ceļu policijas priekšnieka vietnieks **Andris Neicinieks:**

— Visa par ceļu satiksmes noteikumu neievērošanu iekasētā soda nauda tiek pārskaitīta Valsts kasē. Pērn Preiļu rajona ceļu policisti iekasējuši 43 374 latus soda naudas.

Tādas izmaiņas vēl ir tikai projekta līmenī. Pašlaik uz jebkuru ceļu satiksmes negadījumu, pat vissīkāko, ir jāaicina ceļu policija. Taču paredzams, ka tuvākajā nākotnē būs izmaiņas un ceļu satiksmes negadījumos, kuros nebūs cietuši cilvēki, vienojoties ar apdrošināšanas firmām, lai nav strīdu, attiecības varēs nokārtot arī bez ceļu policijas līdzdalības.

Lappusi sagatavoja L.Kirillova

VESELĪBA, INFORMĀCIJA

Rožupē piecgadīgo skološanai jau sagatavojušies

Saskaņā ar likumu par obligāto piecgadīgo un sešgadīgo apmācību, sākot no šī gada septembra, arī 5-6 gadus veciem bērniem būs jānodrošina apmācība sagatavošanai skolas gaitām. Pilsētās šo uzdevumu pildīs bērnudārzi, bet, kā pirmsskolas apmācībai sagatavojušies Rožupē, «Novadnieks» vaicāja Rožupes pamatskolas pirmsskolas skolotājai Irēnai Petkevičai.

● Māmiņu dienā pirmsskolas izglītības grupas audzēkņi tērpa un izdaiļoja savas māmiņas ar cepurēm, lietussargiem un citiem aksesuāriem. Savukārt māmiņas ģērba lelles un dziedāja tām dziesmas — par šādu māmiņu darbošanos mazie bija sajūsmā.

Ar pašvaldības atbalstu piecgadīgo un sešgadīgo apmācība, lai gan tā līdz šim nebija obligāta prasība, Rožupes pagastā tiek organizēta jau četrus gadus. Sešgadīgie bērni «sagatavošanu» apmeklēja katru dienu, bet piecgadnieki – vienreiz nedēļā. No 1. septembra arī piecgadīgajiem bērniem skola būs jāapmeklē katru dienu, un šī prasība daudziem vecākiem, īpaši tiem, kas dzīvo tālāk no pagasta centra radījusi satraukumu. Ik dienu izvadāt mazo uz skolu – tas no vecākiem prasīs gan materiālos līdzekļus, gan laiku un ieinteresētību strādāt ar bērnu papildus. Arī Rožupes pamatskolas direktore Aloida Rimicāne atzīst, ka, ieviešot šādu prasību, nav padomāts par lauku rajonu skolēniem, kam līdz skolai, iespējams, jāmēro pieci un pat desmit kilometri. Diez vai lauku skolu materiālā bāze ļaus nodrošināt piecgadniekiem ideālus apstākļus, piemēram, diendusu kā tas ir bērnudārzā. Tomēr likums paliek likums, un tas ir jāpilda.

Irēna Petkeviča tomēr uzsver, ka pieņemtajam lēmumam ir arī pozitīvā puse. Pirmajā klasē mācību programma ir samērā sarežģīta, un ir ļoti grūti sagatavot bērnu skolai gada laikā. Ja bērns ir iemācījies lasīt, tad bieži vien viņš vēl neuztver un nesaprot izlasītā teksta jēgu, taču tieši šo sapratni no pirmklasnieka prasa pirmām kārtām.

Vecāki bieži vien uzskata, ka galvenais ir, lai pirmklasnieks uz skolu aiziet, apguvis lasīt un rakstīt prasmi, taču patiesībā tas nav galvenais. Būtiskāk, lai bērns līdz 7 gadu vecumam būtu apguvis saskarsmes mākslu un klases kolektīvā labi justos. Nesagatavots bērns, pēkšņi nokļūstot plašā sabiedrībā, izjutīs diskomfortu, un rezultātā neveiksies ne lasīšanā, ne rēķināšanā.

Būtībā piecgadīgo apmācība tas pats bērnudārzs vien ir, un mācību programma pirmsskolas izglītībai ir izstrādāta vienota visā valstī.

Sešgadīgo apmācību Rožupē 2002./2003. mācību gadā apmeklēs 8 bērni, ir apzināti arī 16 piecgadīgie bērni, kam mācības jāuzsāk šoruden. I.Petkeviča gan atzīst, ka piecgadīgo būs mazāk, jo daļai dzīvesvieta ir tuvāk Līvāniem, tādēļ viņi, visticamāk, apmeklēs pilsētas bērnudārzu.

Līdz šim bērnu atvešanu uz skolu un atpakaļ nodrošināja paši vecāki, taču rudenī pamatskola plāno iegādāties autobusu, un, iespējams, ka transporta problēma varētu tikt risināta kopīgiem spēkiem. Par mācībām skolā bērnu vecākiem nekas nav jāmaksā, arī pusdienas pamatskola nodrošina par brīvu. Vecākiem jārūpējas par mācību piederumu iegādi, taču šajā ziņā problēmu nav bijis. Pirmsskolniekiem divreiz nedēļā tiek rīkotas deju pulciņa nodarbības, katru gadu bērni brauc ekskursijās pa Latviju, piedalās gandrīz visos pagasta pārvaldes rīkotajos pasākumos estrādē un kultūras namā, klasē tiek svinēti gadskārtu un citi svētki.

Pirmsskolas nodarbības notiek no pulksten 8.00 līdz 15.00, taču bērnu var atvest arī vēlāk un izņemt ātrāk. Mācību gads ilgst tāpat kā skolā — no septembra līdz maija beigām. Rožupē ar bērniem strādā profesionāli pedagogi – Irēna Petkeviča ir ieguvusi maģistra grādu pedagoģijā. Divus gadus grupā strādā arī skolotāja palīgs – pedagoģe Iveta Ancāne.

Gatavošanās skolas gaitām jau no piecu gadu vecuma ir obligāts un arī ir nopietns darbs, tādēļ pedagogi aicina vecākus uzņemt šo jauninājumu ar izpratni. Papildus informāciju par piecgadīgo apmācību vecāki var saņemt personīgi vai, zvanot Rožupes pamatskolas direktorei Aloidai Rimicānei, tālrunis 1-53-81310 un Irēnai Petkevičai, tālrunis 58482.

G.Kraukle

Netīro roku slimība – šigeloze jeb dizentērija

Latvijā no gada sākuma jau reģistrēti 287 šigelozes gadījumi. Lai gan Preiļu rajonā neviens saslimšanas ar dizentēriju gadījums nav fiksēts, iestājoties vasarai, risks saslimt ir lielāks.

Šigelozi izraisa baktēriju grupa, ko sauc par šigellām. Pasaulē pazīstami četri šigellu veidi. Latvijā sastopami divi – Zonnes šigella un Fleksnera šigella. Infekcijas avots ir slims cilvēks vai baktēriju nēsātājs.

Ar šigelozi var saslimt, lietojot pārtiku un dzerot ūdeni, kurā no fekālijām nonākušas šigellas. Lai saslimtu, pietiek jau ar 10 baktērijām, kuras praktiski nav saskatāmas ar neapbruņotu aci. Pārtiku var inficēt cilvēki, kuriem ir saskare ar produktiem un kuri pēc tualetes lietošanas nav nomazgājuši rokas ar ziepēm. Slimības ierosinātājs nonāk cilvēka organismā caur muti, ja netiek ievēroti elementārie higiēnas noteikumi. Vēl ar šigelozi var saslimt, peldoties piesārņotā ūdenī. Ūdenī infekcija nokļūst, ja tajā ieplūst kanalizācija vai ūdenī ir peldējies ar dizentēriju inficēts cilvēks. Slimību var pārnēsāt arī mušas. Ja šigelozi laikus neārstē, cilvēks var kļūt par baktēriju nēsātāju un tādā veidā inficēt citus.

Šigellas baktērija ir izturīga ārējā vidē, taču iet bojā karsējot un ir jūtīga pret dezinfekcijas līdzekļiem.

Inkubācijas periods 1 līdz 3 dienas. Šigelozei ir raksturīga caureja ar gļotām, bieži – ar asins stīdziņu piejaukumu, paaugstināta temperatūra un sāpes vēderā. Liela nozīme slimības izplatībā ir tiem cilvēkiem, kuriem nav minēto simptomu vai kuri slimo vieglā formā, nepievēršot uzmanību zarnu darbības traucējumiem. Dažkārt, īpaši maziem bērniem un veciem cilvēkiem, caureja var izraisīt bīstamu organisma atūdeņošanos.

Sargiet sevi:

- mazgājiet rokas ar siltu ūdeni un ziepēm pēc tualetes lietošanas un pirms ēšanas, kā arī katru reizi, kad tās jums šķiet netīras;
- dzeriet tikai vārītu ūdeni un nedzeriet ūdeni no nezināmām atklātām ūdenskrātuvēm;
- vaļēju pienu uzturā drīkst lietot tikai vārītu;
- dārzeņi, augļi, ogas pirms lietošanas uzturā rūpīgi jānoskalo zem ūdens strūklas.

V.Miņins,
VA Sabiedrības veselības aģentūras Rēzeknes filiāles higiēnas ārsts

Lai gaisma būtu ne tikai spoža, bet arī ekonomiska

Salīdzināšanai

	Parastās kvēlspuldzes	Kompaktās fluorescentās spuldzes
Jauda (W)	25	5
	40	9
	60	11
	75	15
	100	20
Ilgums (stundas)	1000	12 000

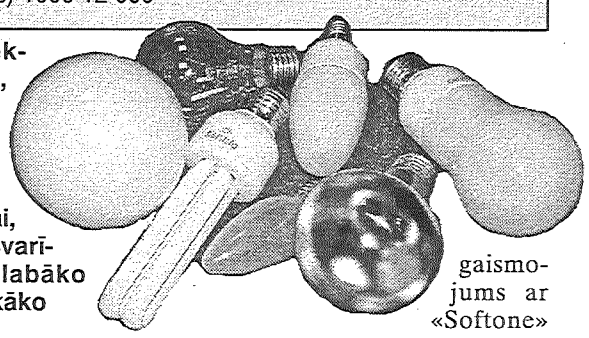

No visas elektroenerģijas, kas tiek patērēta mājās, 25 procenti tiek izmantoti apgaismošanai, tāpēc ir ļoti svarīgi izvēlēties labāko un ekonomiskāko spuldzīti.

Uz kārbiņas, kurā iepakota spuldzīte, ir tabula. Jo augstāk šajā tabulā redzama bultiņa, jo ekonomiskāka ir spuldzīte. Bez tam uz kārbiņas noteikti jābūt norādītam ražotājam, jo citādi netiek ievērota precīza spuldžu transportēšana, kā arī samazinās kalpošanas ilgums. Bez tam, jau zināmas firmas vārds uz kastītes ir garantija par produkcijas kvalitāti. Tāpēc firmu «Osram», «Philips» un «Paulmann» spuldzītes degs ievērojami ilgāk par nezināmu firmu produkciju un būs drošas ekspluatācijā.

Par normālu apgaismojumu uzskatāms, ja uz 10 kvadrātmetriem ir 100 vati. Darba galda apgaismojumam pietiks ar 40-60 vatiem. Arī naktslampiņai nepieciešams tikpat, ja patīk gultā palasīt. Ja vēlaties, lai guļamistabā vai istabā, kurā nakšņo bērns, būtu tikai viegls, maigs apgaismojums, pietiek ar 15 vatu spuldzīti.

Visizdevīgākās ir energoekonomiskās kompaktās fluorescentās spuldzes, kuras taupa elektroenerģiju. Salīdzinot ar kvēlspuldzēm, tās patērē apmēram 80 procentus mazāk elektroenerģijas un kalpo 12 reizes ilgāk (apmēram 12 000 stundu). Spuldzes 12 stundu laikā patērētā elektroenerģija pēc pašreizējiem tarifiem maksā tikai Ls 0,007. Šāda spuldze kalpo vidēji sešus gadus, un tās cena ir apmēram pieci lati.

Dažādās telpās jāizvieto ne tikai ekonomiskās, bet arī citas spuldzes, lai iegūtu maksimālo efektu ne tikai apgaismojuma, bet arī izmaksu ziņā.

Vannas istabā vēlams pie griestiem piestiprināts plakans gaismeklis, kurā ieskrūvē ekonomiskās spuldzītes vai «Softone» spuldzes. Taču, ja gaisma nāk no augšas, seja paliks tumšā un spogulī to nevarēs labi saskatīt. Tādēļ ieteicams apkārt spogulim vai virs tā novietot matētas spuldzes.

Guļamistabas apgaismojumam jābūt patīkamam un siltam. Šajā telpā ieteicams gan vispārējs apgaismojums ar «Softone» spuldzēm, gan papildu koncentrēta gaisma ar ekonomiskajām spuldzēm lasīšanai, kuras noderēs arī bērnistabai, jo daudzi mazuļi baidās tumšā iemigt. Šajā apgaismojumā var pildīt arī mājasdarbus. «Softone» spuldzes ir piemērotas iekārtiem gaismekļiem, it īpaši vietās, kur nav nepieciešams spilgts apgaismojums. Tām nav izteiktas krāsas, spuldzes stikla kolba ir pārklāta tikai ar vieglu pastelītoni: zilu, dzeltenu, sārtu, oranžu, smilškrāsas vai baltu. Ar šiem toņiem ir iespējams izcelt vai papildināt telpas krāsojumu, piemēram, zilās krāsas niansēšanai noderēs oranža vai smilškrāsas gaisma.

Virtuvē vajadzīgs pilnīgi cits apgaismojums – koncentrēta un spilgtāka gaisma virs darba virsmas un virs galda. Šim nolūkam var izmantot reflektorās spuldzes, kuras novirza gaismu tieši tur, kur ir nepieciešams. Šīm spuldzēm ir matēta kolba un īpašs iekšējs alumīnija spogulītis, kurš veido speciālu staru. Ja šādu spuldzīti ieskrūvē griestu lampā, tad gaisma nespīd griestos, bet koncentrējas uz leju.

Lai iegūtu vairāk gaismas dzīvojamā istabā, vislabāk, protams, ir izvēlēties dažādus gaismas avotus: pie griestiem, stāvlampu, papildus gaismekļus pie sienām. Der zināt, ka nedaudz maigas gaismas televizora tuvumā samazina acu nogurumu («Softone» vai ekonomiskās spuldzes, kuras nodrošinās lielisku apgaismojumu.

Priekšnamā, koridorā, hallē nepieciešams izlīdzināt robežu starp āra un iekštelpu apgaismojumu, padarot ienākšanu telpās mīlīgāku. Lai iegūtu izkliedētu apgaismojumu, lieto tuvu griestiem novietotus gaismekļus ar fluorescentajām spuldzēm vai arī pie sienas stiprināmus gaismas ķermeņus ar halogēnspuldzēm. Tādējādi telpa optiski izskatās plašāka. Turklāt halogēnās spuldzes radītais apgaismojums ir arī vistuvākais saules gaismai un nenogurdina acis.

Pēc preses materiāliem

Lūdz atsaukties

Lūdz atsaukties Žeņu no Līvāniem (attēlā vidū), kuru visi dēvēja par Odziņu. Foto 1936. gada 10. oktobrī 1. Daugavpils Valsts ģimnāzijā.

Rakstiet uz redakciju Aglonas ielā 1, Preiļi, LV 5301. Tālr. 5307056.

Kā vērtējat Latvijas uzvaru Eirovīzijā?

Andris Gatiņš, mācās Preiļu 1. pamatskolas 9.b klasē:

— Konkursu skatījāmies abi ar mammu. Mazliet jau bija uztraukums, kam būs uzvara — Maltai vai Latvijai. Tas ir labi, ka Marija uzvarēja, mūsu valstij tas ir nozīmīgs sasniegums, izdevība parādīt sevi Eiropā. Arī skolā daudzi šo notikumu pārrunāja. Domāju, ka nākošgad konkursu vajadzētu rīkot Rīgā.

Valija Žihare, strādā Preiļu novada domē:

— Uzvaru vērtēju tikai pozitīvi, tā ceļ Latvijas prestižu. Sestdienas vakarā noliku mazmeitiņu gulēt un noskatījos konkursu līdz pašām beigām. Nervozēju, jo pati biju nobalsojusi par Maltas dziesmu, bet, kad sāka skaitīt balsis, Malta izrādījās Latvijas lielākā konkurente. Es jau no sākuma ticēju, ka Marija Naumova labi nodziedās, viņa ir ļoti simpātiska sieviete, pilna ar pozitīvām emocijām. Domāju, ka nākošais konkurss jārīko Rīgā, jo Ventspili jau tagad tāpat nemitīga liela. Rīga ir tuvāk.

Jeļena Ļedovskaja, strādā bibliotēkā Preiļos:

— Ciemojos pie dēla Krievijā un arī Eirovīziju skatījos tur, tikai neredzēju līdz pašām beigām. Esmu priecīga par uzvaru. Pati uz Marijas koncertu Preiļos nebiju, bet bērni gan gāja. Arī dēls to redzēja, tādēļ viņš bija ļoti priecīgs par mūsu dziedātājas uzvaru. Es domāju, ka Latvija nākamgad varēs noorganizēt skaistu konkursu. Mēs taču neesam sliktāki!

Dace Abricka, Latvijas Mākslas akadēmijas Latgales filiāles studente:

— Konkursu neredzēju, jo biju Latgales dziesmu svētkos. Mājās atgriezos vēlu, kad jau pasludināja konkursa rezultātus, biju ārkārtīgi pārsteigta un priecīga. Marija ir ļoti profesionāla dziedātāja, biju arī viņas koncertā Preiļos. Manuprāt, Latvijai vēl ļoti jāpacenšas, lai noorganizētu konkursu tādā līmenī. Varbūt izdosies, jo priekšā vesels gads. Skatījos Marijas sagaidīšanu, tā bija ļoti sirsnīga. Patīkami pārsteidza Valsts prezidente, kas izrādīja cieņu un pirmā apsveica dziedātāju pēc uzvaras Tallinā.

Jānis Cakuls, zemnieks Rudzātu pagastā:

— Super! Liels prieks. Skatījāmies visa ģimene, pat mazmeitas turēja īkšķus. Konkursu ierakstīju arī videokasetē, tagad paliks atmiņai. Nobalsoju par Spānijas dziedātāju, arī Kiprai bija labs priekšnesums. Klusībā es visu laiku cerēju, ka mūsu Marija Naumova tiks vismaz trijniekā. Viņa eiropiešus savaldzināja ar savu šovu un labo dziedājumu. Domāju, ka Latvija tiks galā ar konkursa organizēšanu nākošgad. Pēc manām domām vislabāk būtu celt leduss halli, jo tā noderētu gan Eirovīzijai, gan pasaules hokeja čempionātam.

G.Kraukle
Foto M.Rukosujevs

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS, LĪDZJŪTĪBAS

VALSTS IEŅĒMUMU DIENESTS
izsludina konkursu uz vakanto
Finansu policijas pārvaldes Latgales reģionālās nodaļas jaunākā izziņas inspektora ierēdņa amatu (darbam Preiļos).
Nepieciešamās zināšanas un darba prasme:
- atbilstība likuma «Par Valsts ieņēmumu dienestu» 17. panta 1. daļas prasībām,
- augstākā izglītība,
- profesionālās iemaņas normatīvo aktu piemērošanā,
- pieredze noziedzīgu nodarījumu atklāšanā un novēršanā,
- prasme strādāt ar datoru.

Gaidām Jūsu pieteikuma vēstules, CV un izglītību apliecinoša dokumenta kopiju 10 dienu laikā kopš sludinājuma publicēšanas laikrakstā «Latvijas Vēstnesis».
Adrese: Valsts ieņēmumu dienesta Personāla un darba aizsardzības daļa, Smilšu ielā 1, Rīga, LV-1978 (ar norādi «Konkurss»). Tālr./fakss 7028744.

Kokmateriālu piegādātāju un saņēmēju ievērībai !

VID Latgales reģionālā iestāde informē, ka, saskaņā ar veiktajiem **papildinājumiem** MK 12.06.2001. noteikumos nr. 252 «**Kokmateriālu transporta pavadzīmes rēķina lietošanas un noformēšanas kārtība**», no **27.04.2002.** pavadzīmes rēķinus, kas noformēti par kokmateriālu piegādēm (pakalpojumu sniegšanu), juridiskas un fiziskas personas to saņemšanas vai izsniegšanas dienā **reģistrē pavadzīmju rēķinu reģistrācijas žurnālā,** norādot:

informāciju par ieraksta datumu un kārtas numuru, pavadzīmes rēķina izrakstītāju (juridiskās personas nosaukums vai fiziskās personas vārds un uzvārds), pavadzīmes rēķina datumu un numuru, darījuma raksturu, pavadzīmē rēķinā norādītā darījuma vērtību (bez PVN), pievienotās vērtības nodokļa summu (ja tāda norādīta pavadzīmē rēķinā), kopējo samaksas summu, citu būtisku informāciju.

Pavadzīmju rēķinu reģistrācijas žurnāli glabājami kokmateriālu uzglabāšanas (pakalpojumu sniegšanas) vietās (struktūrvienībās) atbildīgo personu pārziņā.

«NIKO-LOTO» LOMBARDS
Līvānos, Stacijas 1
(bijušais pakalpojumu kombināts)
izsniedz kredītu pret ķīlu.
Tālr. 6780843, 42332, 41221 (vakaros).

Licencēta firma pērk un **pārdod** privatizācijas sertifikātus.
Preiļos, Raiņa bulvārī 15, tālr. 5307068 līdz plkst. 16, 23024 vakaros;
Līvānos, Stacijas ielā 1 (bijušais pakalpojumu kombināts), mob. tel. 6780843, tālr. 42332, 41221 vakaros. Katru dienu.

Firma **pērk** un **pārdod** privatizācijas un zemes kompensācijas sertifikātus **Līvānos,** Rīgas ielā 45-45 (pretī veikalam «Vindeks»).
Tālr. 42892, 9644369
katru dienu no 9.00 līdz 18.00.

Pārdod māju Līvānos
(zemesgrāmata, izdevīga vieta)
un mikroautobusu LT-28 (lēti).
Tālr. 53-23289, 9826757.

BTA APDROŠINĀŠANA
BTA A/S Baltijas transporta apdrošināšana informē:
Preiļos, Rēzeknes ielā 15 uzsāka darbību Preiļu filiāle
Īpašuma, CASCO, OCTA, veselības, nelaimes gadījumu, ceļojumu, CMR, kravas, finansu riska, celtniecības riska apdrošināšana.

Pārdod
zirgu. Tālr. 65146 (vakaros).

Īrē
telpu veikalam Preiļu centrā virs 100 m². Tālr. 9520295.

Dažādi
Datortehnikas remonts un apkope. Tālr. 9559719.

Sludinājumus rubrikā «Meklē darbu» un par atrastām mantām ievietojam bez maksas.

Piektdien, 31. maijā pārdos raibus, melnus, baltus, brūnus jaunputnus (2 - 6 mēn.) un cāļus, brūnas diennakti vecas šķirotas vistiņas, broilerus, Pekinas pīlītes, pelēkus un baltus zoslēnus, gaiļus (vai maina), barību. Lubānos 7.00, Jaunaglonā 7.10, Aglonā 7.25, Aglonas st. 7.40, Kastīrē 7.55, Anspokos 8.10, Preiļos 8.25, Aizkalnē 9.00, Ārdavā 9.15, Pelēčos 9.30, Arendolē 9.45, Rimicānos 10.00, Upmalā 10.15, Vanagos 10.35, Rožupē 10.45, Starēs 11.00, Upeniekos 11.15, Jersikā 11.25, Līvānos 11.40, Švirkstos 12.20, Rudzātos 12.35, Priekuļos 12.50, L.Anspokos 13.00, Smelteros 13.10, Polkoronā 13.25, Galēnos 13.35, Stabulniekos 13.50, Pieniņos 14.05, Riebiņos 14.20, L.Pupājos 14.40, Sutros 14.55. **Tālr. 21270, 1-9186065.**

Ceturtdien, 30. maijā un sestdien, 1. jūnijā pārdos dažādu šķirņu putnus: vistiņas (2 - 6 mēn.), dējējvistas (10 - 12 mēn.), paaugušos pelēkos zoslēnus, pīlēnus, broilerus, paipalas, šķirotus diennakti vecus cāļus un barību. Maina vistas pret gaiļiem. Cenas jūs apmierinās. Tālr. 4622187, 9158908. Jaunaglonā 7.45, Aglonā 8.00, Rušonā 8.15, Bašķos 8.30, Kastīrē 8.40, Anspokos 8.50, Preiļos 9.00, Riebiņos 9.35, Pieniņos 9.50, Stabulniekos 10.05, Galēnos 10.20, Sīļukalnā 10.35, Polkoronā 10.50, Smelteros 11.05, L.Anspokos 11.20, Priekuļos 11.30, Rudzātos 11.45, Steķos 11.55, Turkos 12.05, Zundānos 12.15, Jaunsilavās 12.25, Līvānos 12.40, Rožupē 13.05, Vanagos 13.20, Sutros 13.35, Ančkinos 13.50, Vārkavā 14.00, Upmalā 14.15, Arendolē 14.20, Nīdermuižā 14.30, Pelēčos 14.40, Aizkalnē 14.50, Ārdavā 15.00.

Firma «Preime» aicina ceļojumā ar velosipēdiem
Ālandu salas 27.06.-7.07. Ls 165,
Gotlande 15.07.-26.07. Ls 170,
Sāremā un Kihnu salas 2.08.-11.08. Ls 35,
Hījumā un Vormsi salas 15.08.-22.08. Ls 30.
Cenā ietilpst transporta izdevumi, apdrošināšana, nakšņošana kempingos, gida pakalpojumi, atsevišķu muzeju apmeklēšana, daļa pārtikas izdevumu. Sīkākas ziņas pa tālr. 22090, 6442535, e-pasts preime@axel.lv. vai firmas birojā Preiļos, Daugavpils ielā 31.

Iepērkam jaunlopus, liellopus, aitas, kazas, zirgus.
+ 12%, + 18%. Formējam subsīdijas.
Samaksa tūlītēja.
Tālr. 53-55658, 6514435, 53-32279.

SIA «Kārlis Viens» iepērk mājlopus kautsvarā.
Samaksa tūlītēja (pie svēršanas).
Formē subsīdijas.
Tālr. 6468887, 53-48524, 53-48531.

Pateicos dekānam Stepiņam, radiem, draugiem, kaimiņiem, kas bija kopā ar mums, izvadot Stanislavu Bicānu.
Sieva, meita

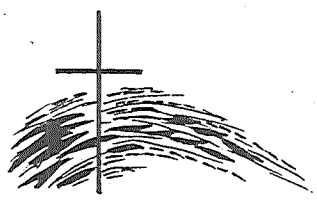

Zemes māt, nāc pagalvīti likt,
Esmu piekusis, ļauj tavā klēpī migt.
Dalām sāpju smagumu ar Intu Petrovu un viņas ģimeni, no TĒVA atvadoties.
Preiļu rajona prokuratūras kolektīvs

Pār tevi smilšu klusums klāts,
Vien paliek atmiņas un tava mūža stāsts.
Izsakām līdzjūtību Preiļu rajona prokurorei Intai Petrovai, TĒVU mūžībā pavadot.
Preiļu rajona policijas pārvalde

Pierimst soļi, klusē domas,
Neskan mīļā tēva balss.
Tikai klusa sāpe sirdī
Ilgi vēl pēc viņa sauks.
Izsakām līdzjūtību Intai Petrovai, TĒVU mūžībā pavadot.
Preiļu rajona tiesa un Zemesgrāmatu nodaļa

Varbūt ar siltām atmiņām caur jums
Te paliks manai gaitai turpinājums.
Izsakām dziļu līdzjūtību Ilzei Ūgainei un pārējiem, TĒVU kapu kalniņā pavadot.
Velga ar ģimeni Viļakā

Tik viena zvaigzne nodzisusi,
Bet melnās sāpēs zeme tumst,
Un, galvas noliekušas, klusi
Par aizgājēju puķes skumst.
Esam sāpju brīdī ar Anitru Sondori, TĒTI kapu kalnā pavadot.
Preiļu novada kultūras centrs

«NOVADNIEKA» KALENDĀRS

Rajona izglītības pārvalde

◆ 31. maijā direktoru seminārs Aglonas vidusskolā.

◆ 4. jūnijā skolu bibliotekāru kursu noslēguma nodarbības.

Rajona bērnu un jauniešu centrs

Līdz 1. jūnijam centra audzēkņu darbu noslēguma izstāde.

◆ 1. jūnijā no pulksten 10.00 līdz 12.00 starptautiskā tautas mākslas festivāla ietvaros bērnu programma.

◆ 3. jūnijā pulksten 13.00 pedagoģiskās padomes sēde.

No 4. līdz 7. jūnijam dienas nometne «Raibās dienas».

◆ 5. jūnijā pulksten 10.00 kursi interesentiem «Modernās un džeza dejas».

Nevalstisko organizāciju centrs Preiļos

◆ 6. jūnijā pulksten 17.00 rūpju bērnu vecāku tikšanās sociālajā klubiņā.

Rajona sporta klubs «Cerība»

◆ 29. maijā Latvijas jaunatnes futbola līgas sacensības: «Cerība» — «Dižvanagi» Līvānos.

◆ 30. maijā LJFL: «Cerība» — «Jēkabpils» Preiļos.

Kinoteātris «Ezerzeme» Preiļos

◆ 29. un 30. jūnijā pulksten 20.00 romantiska komēdija *«Intuīcija»*.

◆ 2., 3., 4. un 5. jūnijā pulksten 20.00 piedzīvojumu filma *«Netiešie zaudējumi»*.

Riebiņu kultūras nams

◆ 1. jūnijā pulksten 14.00 Baltkrievijas folkloras kopas «Tjaroška» un Rēzeknes ukraiņu biedrības ansamļa «Vodograj» uzstāšanās.

Informāciju sagatavoja L.Rancāne